

144 000

Jedna predstava...

V skratke:

- Zakladateľ SVEDKOV Charles Taze Russel bol presvedčený, že sa spasí (zachráni) z ľudstva iba 144 000 ľudí – čiže 144 000 Svedkov Jehovových. Ostatní budú zatratení.
- Časom sa ale zistilo, že Svedkov je už teraz viac, ako 144 000. Čo s tými ostatnými?
- Vtedy (c. 1932) sa zrodilo učenie o „Pomazaných“ kresťanoch (rozumej: Svedkoch), ktorí budú spoločne s Ježišom kraľovať v Nebi a ktorých bude 144 000; a o „ostatných ovciach“, „veľkom zástupe“ iných, takpovediac „druhotriednych“ kresťanoch (Svedkoch), ktorí síce v Nebi budú, ale bez podielu na vláde s Ježišom Kristom.
- Nakoniec za Rutherforda sa učenie upravilo do podoby, podľa ktorej tieto „iné ovce“ vôbec nebudú v Nebi, ale budú navždy žiť šťastne na rajskej zemi. Ako hovorí titul jednej z nosných kníh Svedkov: „*Môžeš žiť navždy v pozemskom raji...*“ Odvtedy sa u Svedkov rozlišuje „pozemská nádej“ pre milióny ľudí; a „nebeská nádej“ pre vyvolených 144 000.

Podľa čoho...

...človek spozná, či má „pozemskú“ nádej, alebo „nebeskú“ nádej?

Musí splniť nasledovné kritériá:

- *Narodiť sa do roku 1935 (nie som si istý, či toto kritérium platí ešte aj dnes, ale sprvu platilo stopercentne). Strážna veža z 15. marca 1991 potom stanovujú ďalšie kritériá:*
- *Majú pomazanie od svätého, Jehovu. To je duch synovstva, o ktorom sv. Pavol hovorí v Rim 8,15nn. Preto sú dedičmi Božieho Kráľovstva.*
- *Hlavným dôkazom, že tomu tak je, je prevládajúci duch synovstva v týchto ľuďoch, taký jednotlivec je jednoducho presvedčený o tom, že je Bohom splodený ako jeden zo 144 000 spoludedičov nebeského kráľovstva. Tento duch (= presvedčenie o tom, že je pomazaný) u neho pôsobí ako pobádajúca sila a vedie ich k pozitívnej reakcii "vzťahovať spontánne*

slová Písma, keď hovorí o nebeskej nádeji, na seba".

- "Sú si tiež istí, že boli prijatí do novej zmluvy", ktorá ich robí "časťou Abrahámovho semena".¹

Nová Zmluva...

...bola vlastne uzavretá iba s týmto „pomazaným“ ostatkom. S „ostatnými ovcami“ Ježiš svoju Zmluvu neuzatvoril. Zaujímavé, že?

Jedným z prejavov toho je aj fakt, že keď Svedkovia na Veľkú noc slávia *Spomienkovú slávnosť* – spomienku na Poslednú večeru Ježiša Krista – tak chlieb a víno jedia a pijú iba členovia tohto Pomazaného ostatku – ostatní si ich iba medzi sebou podávajú, ale nejedia z nich ani nepijú, pretože to by bolo vyjadrením Zmluvy medzi nimi a Ježišom Kristom, ktorú s nimi ale Ježiš neuzatvoril...

Praktickým dôsledkom je potom aj to, že v podstate 90% zaslúbení, ktoré Nový zákon obsahuje, sa na „bežných ľudí“ nevzťahuje, vzťahujú sa len na „pomazaný ostatok“ Svedkov s nebeskou nádejou.

Ako k tomu dospeli?

Svedectvo Zjavenia

Základom je samozrejme text Biblie, konkrétne Zjavenie apoštola Jána:

Zjavenie 7,1-17 Potom som videl štyroch anjelov, ako stoja na štyroch uhloch zeme a držia štvoro zemských vetrov, aby neviol vietor ani na zem, ani na more, ani na nijaký strom. ² A videl som vystupovať od východu slnka iného anjela, ktorý mal pečať živého Boha a mohutným hlasom zvolal na štyroch anjelov, ktorí dostali moc škodiť zemi a moru: ³ "Neškodte zemi ani moru, ani stromom, kým neoznačíme na čele služobníkov nášho Boha!" ⁴ A počul som počet označených: stoštyridsaťštyritisíc označených zo všetkých kmeňov synov Izraela: ⁵ z Júdovho kmeňa dvanásťtisíc označených, z Rubenovho kmeňa dvanásťtisíc, z Gádovho kmeňa dvanásťtisíc, ⁶ z Aserovho kmeňa dvanásťtisíc, z Neftaliho kmeňa dvanásťtisíc, z Manassesovho kmeňa dvanásťtisíc, ⁷ zo Simeonovho kmeňa dvanásťtisíc, z Léviho kmeňa dvanásťtisíc, z Issacharovho kmeňa dvanásťtisíc, ⁸ zo Zabulonovho kmeňa dvanásťtisíc, z Jozefovho kmeňa dvanásťtisíc, z Benjamínovho kmeňa dvanásťtisíc označených. ⁹ Potom som videl; a hľa, veľký zástup, ktorý nik nemohol spočítať, zo všetkých národov, kmeňov, plemien a jazykov. Stáli pred

¹ Podľa týchto kritérií (okrem roku 1935) sa na mňa plne vzťahuje „nebeská nádej“, pretože všetky znaky sa na mne úplne spĺňajú ☺

trónom a pred Baránkom, oblečení do bieleho rúcha, v rukách mali palmy ¹⁰ a mohutným hlasom volali: "Spása nášmu Bohu, ktorý sedí na tróne, a Baránkovi!" ¹¹ Všetci anjeli stáli okolo trónu, starcov a štyroch bytostí, padli na tvár pred trónom, klaňali sa Bohu ¹² a volali: "Amen! Dobrorečenie a sláva, múdrosť a vd'aka, česť a moc i sila nášmu Bohu na veky vekov. Amen." ¹³ I prehovoril jeden zo starcov a povedal mi: "Kto sú títo oblečení do bieleho rúcha a odkiaľ prišli?" ¹⁴ Povedal som mu: "Pán môj, ty to vieš." A on mi povedal: "To sú tí, čo prichádzajú z veľkého súženia: oprali si rúcha a zbielili ich v Baránkovej krvi." ¹⁵ Preto sú pred Božím trónom a dňom i nocou mu slúžia v jeho chráme. A ten, čo sedí na tróne, bude prebývať nad nimi. ¹⁶ Už nebudú hladovať ani žízniť, nebude na nich dorážať ani slnko, ani iná horúčosť, ¹⁷ lebo Baránok, čo je v strede pred trónom, bude ich pást' a privedie ich k prameňom vôd života. A Boh im zotrie z očí každú slzu."

Publikácia Svedkov Jehovových „Zjavenie – jeho veľkolepé vyvrcholenie je blízko!“ o tom hovorí nasledovné:

Prv než Jehova nechá vybuchnúť svoj hnev, nebeskí anjeli vykonajú zvláštnu službu. Ján to práve pozoruje vo svojom zjavení: „Potom som videl štyroch anjelov stát' na štyroch uhloch zeme, pevne držiacich štyri zemské vetry, aby neviol žiaden vietor ani na zem, ani na more, ani na žiaden strom.“ (Zjavenie 7:1) Čo to dnes pre nás znamená? Tieto „štyri zemské vetry“ sú priliehavým symbolom ničivého súdu, ktorý má prepuknúť nad zlou pozemskou spoločnosťou, nad vzdúvajúcim sa „morom“ bezzákonného ľudstva a nad namyslenými panovníkmi, podobnými stromom, ktorých ľudia zeme podporujú. — Izaiáš 57:20; Žalm 37:35, 36.

Títo štyria anjeli sú nepochybne zobrazením štyroch skupín anjelov, ktorých Jehova používa na to, aby bolo vykonanie rozsudku zadržané až po stanovený čas. Keď anjeli vypustia tieto vetry božského hnevu, aby zavírali súčasne zo severu, juhu, východu i západu, bude spustošenie hrozné. Bude to podobné, ale tentoraz v obrovskom meradle, situácii, keď Jehova s použitím štyroch vetrov rozptýlil starovekých Elámčanov a tak ich rozbil a zničil. (Jeremiáš 49:36-38) Bude to ukrutná víchrica, oveľa pustošivejšia než „búrka“, ktorou Jehova vyhladil národ Amnióna. (Amos 1:13-15) Ani jedna časť Satanovej pozemskej organizácie nebude môcť obstať v deň Jehovovho rozhorčenia, keď Jehova ospravedlní svoju zvrchovanosť pre celú večnú budúcnosť. — Žalm 83:15, 18; 83:16, 19, RP; Izaiáš 29:5, 6.

Je isté, že Božie súdy budú mať ničivé účinky na celú zem? Vypočujme si znova Jehovovho proroka Jeremiáša: „Hľa, od národa k národu vychádza nešťastie a zobudená bude veľká búrka z najodľahlejších končín zeme.“ (Jeremiáš 25:32, 33) Počas tejto prudkej víchrice zahalí terajší svet temnota. Tí, ktorí nad ním panujú, budú rozprášení a upadnú do zabudnutia. (Zjavenie 6:12-14) No taká temná budúcnosť nečaká každého. Kvôli komu sú vlastne zadržované tie štyri vetry?

Pečatenie Božích otrokov

Ďalej Ján opisuje, ako budú niektorí ľudia označení na prežitie: „A videl som iného anjela, ako vystupuje od východu slnka a má pečať živého Boha a volal silným hlasom na tých štyroch anjelov, ktorým bolo povolené, aby škodili zemi a moru, a hovoril: „Neškodte zemi ani moru ani stromom, dokiaľ nezapečatíme otrokov nášho Boha na ich čelách.“ — Zjavenie 7:2, 3-

Hoci sa meno piateho anjela neuvádza, všetky dôkazy svedčia, že to musí byť oslávený Pán Ježiš. Ježiš je archanjel, preto sa tu poukazuje na jeho moc nad ostatnými anjelmi. (1. Tesaloničanom 4:16; Júda 9) Vystupuje od východu, tak ako „kráľi od východu slnka“ — Jehova a jeho Kristus, ktorí prichádzajú vykonať rozsudok, podobne ako kedysi kráľi Dárius a Kýrus, ktorí pokorili staroveký Babylon. (Zjavenie 16:12; Izaiáš 45:1; Jeremiáš 51:11; Daniel 5:31) Tento anjel sa podobá Ježišovi i v tom, že mu je zverené pečatenie pomazaných kresťanov. (Efezanom 1:13, 14) Keď budú vetry vypustené, bude to Ježiš, kto povedie nebeské vojská a vykoná súd nad národmi. (Zjavenie 19:11-16) Je teda logické, že Ježiš je i ten, kto prikazuje, aby bolo zadržané zničenie Satanovej pozemskej organizácie, kým nebudú zapečatení Boží otroci.

Čo znamená toto pečatenie a kto sú Boží otroci? Pečatenie sa začalo na Letnice roku 33 n. L, keď boli pomazaní svätým duchom prví židovskí kresťania. Neskôr začal Boh povolávať a pomazávať „ľudí z národov“. (Rimanom 3:29; Skutky 2:1-4, 14, 32, 33; 15:14) Apoštol Pavol napísal, že pomazaní kresťania majú záruku, že „patria Kristovi“ a dodal, že Boh „vlozil na nás tiež svoju pečať a dal nám do srdca závdavok toho, čo má prísť, totiž ducha“. (2. Korinťanom 1:21, 22; porovnaj so Zjavením 14:1.) Keď Boh prijíma týchto otrokov za svojich

duchovných synov, dostávajú vopred závdavok nebeského dedičstva — pečať. (2. Korint'anom 5:1, 5; Efezanom 1:10, 11) Môžu povedať: „Ten duch sám svedčí s naším duchom, že sme Božie deti. Ak sme teda deti, sme aj dedičia; naozaj Boží dedičia, ale spoludedičia s Kristom, za predpokladu, že spolu trpíme, aby sme boli aj spolu oslávení.“ — Rimanom 8:16, 17.

„Za predpokladu, že spolu trpíme“ — čo to znamená? Ak majú pomazaní kresťania dostať korunu života, musia vytrvať a zostať verní až do smrti. (Zjavenie 2:10) Tvrdenie „raz spasený, navždy spasený“ neplatí. (Matúš 10:22; Lukáš 13:24) Naopak, pomazaní kresťania sú pobádaní: „Usilujte [sa], aby ste si zaistili svoje povolanie a vyvolenie.“ Musia dokázať povedať na konci s apoštolom Pavlom: „Bojoval som znamenitý boj, beh som dokončil, vieru som zachoval.“ (2. Petra 1:10, 11; 2. Timotejovi 4:7, 8) Na zemi teda musí prebiehať skúšanie a preosievame pomazaných, duchom splodených Božích synov, až kým Ježiš a anjeli, ktorí ho sprevádzajú, nevtlačia pevne „na čelá“ všetkých týchto osôb pečať a neoznačia ich s konečnou platnosťou a neodvolateľne ako vyskúšaných, verných „otrokov nášho Boha“. Táto pečať sa potom stane ich trvalým znamením. Z toho je zrejmé, že keď budú vypustené štyri vetry súženia, budú už s konečnou platnosťou zapečatení všetci duchovní Izraelčania, i keď malý počet spomedzi nich bude ešte žiť v tele. (Matúš 24:13; Zjavenie 19:7) Súbor členov bude úplný. — Rimanom 11:25, 26.

Ako prebieha pečatenie?

Ježiš povedal tým, ktorí majú dostať túto pečať: „Neboj sa, malé stádo, lebo Otec schválil dať vám kráľovstvo.“ (Lukáš 12:32) Iné biblické texty, napríklad Zjavenie 6:11 a Rimanom 11:25, ukazujú, že počet členov toh malého stáda je skutočne obmedzený a v pred určený. Ján to znova potvrdzuje, keď hovorí: „*A počul som počet tých, ktorí budú zapečatení, stoštyridsaťštyritisíc zapečatených z každého kmeňa synov Izrael Z kmeňa Júdu dvanásťtisíc zapečatených z kmeňa Rúbena dvanásťtisíc; z kmeňa Gáda dvanásťtisíc; z kmeňa Ašera dvanásťtisíc; z kmeňa Naftaliho dvanásťtisíc; z kmeňa Manašeho dvanásťtisíc; z kmeňa Simeona dvanásťtisíc; z kmeňa Léviho dvanásťtisíc; z kmeňa Jisachára dvanásťtisíc z kmeňa Zebulúna dvanásťtisíc; z kme, Jozefa dvanásťtisíc; z kmeňa Benjami dvanásťtisíc zapečatených.*“ — Zjavei 7:4-8.

Nemohlo by sa toto vzťahovať na doslovný, telesný Izrael? Nie, lebo Zjavenie 7:4-8 tu odchyľuje od obvyklého vymenúva: kmeňov. (4. Mojžišova 1:17, 47) Z toho vidíme, že uvedené vymenovanie nemá podľa kmeňov stotožniť zapečatených s telesnými Židmi. Má poukázať na podobnú organizačnú štruktúru duchovného Izraela. Tá je vyrovnaná. Nový národ má mať presne 144 000 členov — po 12 000 z každého z dvanástich kmeňov. Žiaden kmeň tohto Božieho Izraela nie je výlučne kráľovský alebo výlučne kňazský. Celý národ má panovať ako králi a celý národ má slúžiť ako kňazi. — Galat'anom 6:16; Zjavenie 20:4, 6.

Hoci prirodzení Židia a židovskí prozelyti dostali prvú príležitosť, aby mohli byť vybraní do duchovného Izraela, len malá časť národa príležitosť využila. Preto Jehova rozšíril svoje pozvanie i na pohanov. (Ján 1:10-13; Skutky 2:4, 7-11; Rimanom 11:7) Teraz mohli byť Božím duchom zapečatení už aj Nežidia a mohli byť pripojení ku zboru pomazaných kresťanov, ako napríklad i Efezania, kedysi „odcudzení izraelskému občianstvu“. (Efeza-nom 2:11-13; 3:5, 6; Skutky 15:14) Je teda namieste, keď dvadsiati štyria starší spievajú pred Baránkom: „Svojou krvou si kúpil Bohu osoby z každého kmeňa a jazyka a ľudu a národa, a urobil si z nich kráľovstvo a kňazov nášmu Bohu, a budú vládnuť ako králi nad zemou.“ — Zjavenie 5:9, 10.

Kresťanský zbor je „vyvolený rod, kráľovské kňazstvo, svätý národ“. (1. Petra 2:9) Stáva sa Božím národom miesto prirodzeného Izraela, a tak je novým Izraelom, ktorý je „skutočným ‚Izraelom‘“. (Rimanom 9:6-8; Matúš 21:43)* Preto bolo naskrze správne, že Ježišov nevlastný brat Jakub určil svoj pastiersky list „dvanástim rozptýleným kmeňom“, to znamená celosvetovému zboru pomazaných kresťanov, ktorých po čase malo byť 144 000. — Jakub 1:1.

Dnešný Boží Izrael

Je zaujímavé, že aj prvý prezident Spoločnosti Strážna veža Charles T. Russell spoznal, že 144 000 je doslovný počet jednotlivcov, z ktorých sa skladá duchovný Izrael. V knihe *Nové stvorenie*, v šiestom zväzku *Štúdií Písma* (angl.), vydanom v roku 1904, napísal: „Presvedčili sme sa všetkými dôkazmi, že konečný, stanovený počet vyvolených [vybraných pomazaných] je ten, ktorý je niekoľkokrát uvedený v Zjavení (7:4; 14:1); totiž 144 000 tých, ktorí boli ‚vykúpení z ľudí.‘“ V prvom diele knihy *Svetlo* (angl.), ktorú vydal v roku 1930 druhý prezident Spoločnosti Strážna veža J. F. Rutherford, sa píše tiež: „144 000 členov Kristovho tela je teda zhromaždenie tých, o ktorých sa ukázalo, že boli vybraní a pomazaní čiže zapečatení“. Jehovovi svedkovia dôsledne zastávajú názor, že duchovný Boží Izrael sa skladá doslovne zo 144 000 pomazaných kresťanov.

¹⁵ No nezaslúži si dnešný prirodzený Izrael aspoň *nejakú* osobitnú priazeň? V období pred príchodom Pánovho dňa, keď úprimní bádatelia Biblie znova objavovali mnoho základných právd Božieho slova, panoval názor, že po skončení časov pohanov získajú Židia opäť výsadné postavenie pred Bohom. Napríklad v knihe Ch. T. Russella *Čas sa priblížil* (II. zväzok *Štúdií Písma*, angl), vydanéj v roku 1889, boli slová z Jeremiáša 31:29-34 použité na prirodzených Židov, a bola tu poznámka: „Svet je svedkom, že od čias... [607] pred n. 1. prebiehalo sústavné

trešťanie Izraela pod nadvládou pohanov, že prebieha až doteraz a niet dôvodu pre nádej, že by sa [Židia] reorganizovali ako národ pred rokom 1914 n. l., čo je hranica ich ‚siedmich časov‘ čiže 2 520 rokov." Zdalo sa, že po tomto období by sa Židia mali ako národ obnoviť, a táto vyhliadka sa zdanlivo ešte zlepšila v roku 1917, keď vyšla Balfourova deklarácia, ktorá sa stala zárukou britskej podpory myšlienky, aby sa Palestína stala národným domovom Židov.

Po prvej svetovej vojne sa Palestína stala mandátnym územím pod vládou Veľkej Británie a mnohým Židom sa otvorila cesta návratu do tejto krajiny. V roku 1948 bol vytvorený politický štát Izrael. Znamenalo to, že Židia majú dostať Božie požehnania? Jehovovi svedkovia sa istý čas domnievali, že áno. Napríklad v roku 1925 vydali v angličtine 128-stranovú knihu *Útecha pre Židov*. V roku 1929 zase pozoruhodnú 360-stranovú knižku *Život* (angl.), ktorá sa obracala k Židom a pojednávala i o biblickej knihe Jóba. Najmä v New Yorku sa vtedy vynakladalo veľké úsilie, aby sa mesiášske posolstvo tejto knihy dostalo k Židom. Je potešiteľné, že zopár jednotlivcov ho prijalo kladne, avšak Židia ako celok si počínali takisto ako ich predkovia v prvom storočí, a odmietli dôkazy o Mesiášovej prítomnosti.

Ukázalo sa, že Židia ako národ nie sú tým Izraelom opísaným v Zjavení 7:4-8 a v iných biblických proroctvách, vzťahujúcich sa na Pánov deň. Židia sa podľa svojej tradície naďalej vyhýbajú používaniu Božieho mena. (Matúš 15:1-3, 7-9) V knihe *Jehova* (angl.), vydanéj v roku 1934 Spoločnosťou Strážna veža, bol uverejnený rozbor Jeremiáša 31:31-34, kde sa jednoznačne uvádza: „Nová zmluva nemá nič spoločné s prirodzenými potomkami Izraela ani všeobecne s ľudstvom ako celkom... je obmedzená na duchovný Izrael." Biblické proroctvá o obnove sa nevzťahujú na prirodzených Židov ani na politický štát Izrael, ktorý je členom Spojených národov, a je časťou sveta, o ktorom hovoril Ježiš v Jánovi 14:19, 30 a 18:36.

NESPOČETNÝ VEĽKÝ ZÁSTUP

Keď Ján opísal zapečatenie 144 000, oznamuje jedno z najvzrušujúcejších zjavení v celom Písme. Iste mu srdce prekypovalo radosťou, keď o ňom písal: „Potom som videl, a hľa, veľký zástup, ktorý nemohol nikto spočítať, zo všetkých národov a kmeňov a ľudí a jazykov, stojaci pred trónom a pred Baránkom, oblečený v bielych rúchach; a v ich rukách boli palmové ratolesti." (Zjavenie 7:9) Áno, zadržanie štyroch vetrov umožnilo záchranu nielen 144 000 členov duchovného Izraela, ale aj ďalšej skupiny ľudí: mnohojazyčného medzinárodného veľkého zástupu. — Zjavenie 7:1.

Svetskí komentátori Biblie vysvetľujú, že tento veľký zástup sú ľudia, ktorí podľa tela nie sú Židia a obrátili sa ku kresťanstvu, alebo že sú to kresťanskí mučeníci, ktorí majú prísť do neba. V minulosti sa aj bádatelia Biblie domnievali, že je to akási druhotná nebeská trieda. V prvom zväzku Štúdií Písma, Božský plán vekov, ktorý vyšiel v roku 1886 (angl.), sa píše: „Prichádzajú o cenu v podobe trónu a božskej prirodzenosti, ale nakoniec dosiahnu zrodzenie v podobe duchovných bytostí, nižšieho stupňa než božská prirodzenosť. Sú síce skutočne zasvätení, ale svetský duch ich premáha natoľko, že nedávajú svoj život ako obeť." Ešte v roku 1930 bola v prvom diele knihy Svetlo táto myšlienka: „Tí, z ktorých sa skladá tento veľký zástup, nereagujú na pozvanie, aby sa stali horlivými svedkami Pána." Sú opísaní ako samospravodlivá skupina, ktorá síce poznala pravdu, ale príliš ju neoznamovala. Mali sa dostať do neba ako druhotná trieda, ktorá sa nebude podieľať na panovaní s Kristom.

Lenže boli tu iní druhovia pomazaných kresťanov, ktorí sa neskôr stali veľmi horlivými v diele zvestovania. Títo nedúfali, že prídu do neba. Ich nádej zodpovedala vlastne názvu verejnej prednášky, ktorú mal Jehovov ľud na programe od roku 1918 do roku 1922. Pôvodný jej názov bol „Svet sa skončil — milióny dnes žijúcich nikdy nezomrú". Nedlho potom bolo v časopise Strážna veža z 15. októbra 1923 vysvetlené Ježišovo podobenstvo o ovciach a capoch. (Matúš 25:31-46) Hovorilo sa tu: „Ovce znázorňujú všetkých ľudí z národov, ktorí nie sú splodení duchom, ale sú naklonení ku spravodlivosti a myslou uznávajú Ježiša Krista ako Pána, tešia sa na lepšie časy pod jeho panovaním a dúfajú v ne."

O niekoľko rokov, v roku 1931, sa v prvom diele knihy Ospravedlnenie rozoberala 9. kapitola Ezechiela, a bolo vysvetlené, kto sú ľudia označení na čele, aby boli zachovaní v čase konca sveta. Bolo poukázané na to, že sú to ovce z vyššie uvedeného podobenstva. V treťom diele knihy Ospravedlnenie, ktorý vyšiel v roku 1932, bol opísaný úprimný postoj Neizraelčana Jonadába, ktorý sa pripojil k pomazanému izraelskému kráľovi Jehuovi, vystúpil na jeho voz, stúpil si k nemu a šiel s ním, aby videl, s akou horlivosťou Jehu vykoná rozsudok nad zástancami falošného náboženstva. (2. Kráľov 10:15-17) V knihe bola poznámka: Jonadáb znázornil, v tieňovom obraze načrtol triedu ľudí, ktorí žijú na zemi teraz, v čase, keď prebieha Jehuovo dielo [oznamovanie Jehovových súdov], a prejavujú dobrú vôľu, nekonajú v súlade so Satanovou organizáciou a zastávajú sa spravodlivosti; sú to tí, ktorých Pán v Armagedone zachráni, prevedie ich tou ťažkou dobou a dá im večný život na zemi. Tí tvoria triedu ‚oviec'.“ V Strážnej veži z roku 1934 bolo jasne ukázané, že títo kresťania s pozemskou nádejou by sa mali oddať Jehovovi a dať sa pokrstiť. Vzhľadom na túto triedu svetlo žiarilo stále jasnejšie. — Príslovia 4:18.

Teraz malo v plnej nádhere zažiariť porozumenie Zjavenia 7:9-17. (Žalm 97:11) V časopise Strážna veža bola niekoľko rás vyjadrená nádej, že zjazd, ktorý sa mal konať od 30. mája do 3. júna 1935 vo Washingtone, D. C.,

USA, prinesie „skutočnú útechu a úžitok“ tým, ktorých znázorňoval Jonadáb. A tak aj skutočne bolo. V burcujucej prednáške na tému „Veľký zástup“, ktorú pre asi 20 000 účastníkov zjazdu predniesol prezident Spoločnosti Strážna veža J. F. Rutherford, bol podaný dôkaz, že novodobé iné ovce sú totožné s veľkým zástupom zo Zjavenia 7:9. Vo vrcholnom bode svojej prednášky rečník povedal: „Nech tí, ktorí majú nádej na večný život na zemi, láskavo vstanú.“ Veľká časť poslucháčstva vstala a prezident povedal: „Pozrite! Veľký zástup!“ Nastalo ticho, a potom zazneli nadšené prejavy súhlasu. Aká to bola radosť pre Jánovu triedu — i pre skupinu Jonadába! Na druhý deň sa dalo pokrstiť 840 nových svedkov, z ktorých väčšina dala najavo, že patrí k veľkému zástupu.

Totožnosť veľkého zástupu potvrdená

Ako môžeme s takou istotou tvrdiť, že veľký zástup je dnešná skupina Bohu oddaných kresťanov, ktorí dúfajú, že budú žiť navždy na Božej zemi? Predtým videl Ján vo videní nebeskú skupinu tých, ktorí boli kúpení Bohu... z každého kmeňa a jazyka a ľudu a národa'. (Zjavenie 5:9, 10) Veľký zástup má podobný pôvod, má však odlišné určenie. Na rozdiel od Božieho Izraela počet jeho členov nie je vopred určený. Nikto nemôže vopred povedať, koľko ich bude. Svoje rúcha vyprali a vybielili v Baránkovej krvi, čo je symbolom ich spravodlivého postavenia pred Jehovom na základe ich viery v Ježišovu výkupnú obeť. (Zjavenie 7:14) Mávajú palmovými ratolesťami, čím pozdravujú Mesiáša ako svojho kráľa.

Ján sleduje videnie a iste sa pritom rozpomína na posledný týždeň Ježišovho pobytu na zemi pred vyše 60 rokmi. 9. nisanu roku 33 n. l. zástupy, ktoré sa zhromaždili privítať Ježiša v Jeruzaleme, „vzali palmové ratolesti, vyšli mu v ústrety a volali: ‚Prosíme ťa, zachráň! Požehnaný je ten, ktorý prichádza v Jehovovom mene, kráľ Izraela!‘“ (Ján 12:12, 13) Podobne volajú a mávajú palmovými ratolesťami členovia veľkého zástupu, z čoho vidno ich bezhraničnú radosť, že môžu prijať Ježiša ako Jehovovho ustanoveného kráľa.

Palmové ratolesti a jasavé volanie iste pripomínajú Jánovi i staroveký izraelský sviatok prístreškov. O tomto sviatku Jehova prikázal: „A prvého dňa si vezmete ovocie nádherných stromov, vejárovité listy paliem a konáre košatých stromov a topoľov z údolia bystriny a sedem dní sa budete radowať pred Jehovom, svojím Bohom.“ Palmové ratolesti sa tu používali ako znamenie radosti. Na prechodný čas postavené prístrešky pripomínali, že keď Jehova zachránil svoj ľud z Egypta, býval ľud v stanoch na pustatine. Tento sviatok mal sláviť aj „cudzí usadlík a chlapec bez otca a vdova“. Celý Izrael sa mal „len radowať“. — 3- Mojžišova 23:40; 5. Mojžišova 16:13-15.

Veľký zástup nepatrí k duchovnému Izraelu, a predsa je vhodné, aby mával palmovými ratolesťami, lebo tým s vďakou a radosťou priznáva víťazstvo a záchranu Bohu a Baránkovi; tak, ako to vidí Ján „A stále volajú silným hlasom a hovoria: ‚Za záchranu vďačíme svojmu Bohu sediacemu na tróne a Baránkovi.“ (Zjavenie 7:10) I keď veľký zástup pochádza zo všetkých etnických skupín, volá len jedným „silným hlasom“. Ako je to možné, keď pochádza z rozličných národov a jazykov?

Tento veľký zástup patrí do jedinej skutočne jednotnej mnohonárodnostnej organizácie, ktorá sa dnes nachádza na zemi. Nemá pre každú krajinu osobitné meradlá; nech jeho členovia žijú kdekoľvek, dôsledne uplatňujú spravodlivé biblické zásady. Nemiešajú sa do nacionalistických revolučných hnutí, ale „prekuli svoje meče na pluhové radlice“. (Izaiáš 2:4) Nie sú rozdelení do siekt či denominácií, že by vyhlasovali zmätené alebo vzájomne si odporujúce posolstvá, ako to robia náboženstvá kresťanstva, ani nepripúšťajú, aby za nich volala na chválu profesionálna trieda duchovenstva. Nevolajú, že vďačia za záchranu svätému duchu, lebo nie sú služobníkmi žiadneho boha, ktorý by mal podobu trojice. Na asi 200 zemepisných územiach po celej zemi sú úplne jednotní vo vzývaní Jehovovho mena a hovoria jediným čistým jazykom pravdy. (Sofoniáš 3:9) Právom verejne vyznávajú, že ich záchrana pochádza od Jehovu, Boha záchranu, prostredníctvom Ježiša Krista, jeho hlavného sprostredkovateľa záchranu. — Žalm 3:8; 3:9, *RP*; Hebrejom 2:10.

Moderná technika napomáha, aby mocný hlas jednotného veľkého zástupu zaznieval ešte hlasnejšie. Žiadna iná náboženská skupina na zemi nepovažuje za potrebné vydávať biblické študijné pomôcky vo vyše 200 jazykoch, lebo žiadna iná skupina nemá záujem priniesť jediné jednotné posolstvo všetkým na zemi. K tomu prispel aj mnohojazyčný elektronický systém fotosadzby (MEPS), vytvorený pod dozorom pomazaného vedúceho zboru Jehovových svedkov. V čase, keď sa vydáva táto kniha, používajú sa rôzne formy MEPS vo vyše 80 odbočkách Spoločnosti Strážna veža po celej zemi. Tak môže vychádzať hlavný časopis Jehovových svedkov, *Strážna veža*, dva razy do mesiaca súčasne vo viac ako 60 jazykoch. Zároveň vydáva Jehovov ľud v mnohých jazykoch knihy, ako je napríklad táto. Jehovovi svedkovia, z ktorých prevažnú väčšinu tvorí práve veľký zástup, môžu takto ročne rozšíriť stámióny publikácií vo všetkých známejších jazykoch a umožniť tým mnohým ďalším ľuďom zo všetkých kmeňov a jazykov, aby študovali Bibliu a pripojili svoj hlas k mocnému hlasu veľkého zástupu. — Izaiáš 42:10, 12.

V nebi alebo na zemi?

Veľký zástup stojí „pred trónom“. Ako vieme, že z toho nevyplýva, že by bol v nebi? Je na to mnoho jasných dôkazov. Jednak grécke slovo preložené výrazom „pred“ (*enópion*) doslovne znamená „na dohľad“ a viac ráz je použité

na označenie ľudí žijúcich na zemi, ktorí sú „pred“ Jehovom alebo jemu „na dohľad“. (1. Timotejovi 5:21; 2. Timotejovi 2:14; Rimanom 14:22; Galat'anom 1:20) Keď boli Izraelčania v pustatine, pri jednej príležitosti povedal Mojžiš Áronovi: „Povedz celému zhromaždeniu synov Izraela: ‚Priblížte sa pred Jehovu, lebo počul vaše reptanie.‘“ (2. Mojžišova 16:9) Izraelčania nemuseli byť vtedy prenesení do neba, aby mohli stáť pred Jehovom². (Porovnaj s 3- Mojžišovou 24:8.) Tam v pustatine boli Jehovovi na dohľad, a on na nich obrátil svoju pozornosť.

Takisto sa dočítame: „Keď príde Syn človeka v svojej sláve... budú pred ním zhromaždené všetky národy.“ Keď sa spĺňa toto proroctvo, nie je v nebi celý ľudský rod. A rozhodne nie sú v nebi tí, ktorí „odídu do večného odrezania“³. (Matúš 25:31-33, 41, 46) Nie, ľudstvo stojí na zemi, a Ježiš naň vidí, obracia naň pozornosť, aby ho súdil. Podobne i veľký zástup je „pred trónom a pred Baránkom“ v tom zmysle, že je na dohľad Jehovu a jeho Kráľa Ježiša Krista, od ktorých dostáva priaznivý rozsudok.

O dvadsiatich štyroch starších a skupine 144 000 pomazaných sa píše, že sú „okolo trónu“ Jehovovho a „na [nebeskom] vrchu Sion“⁴. (Zjavenie 4.4; 14:1) Veľký zástup nie je kňazskou triedou a nedostáva sa do tohto vyvýšeného postavenia. Neskôr, v Zjavení 7:15, sa o ňom síce píše, že slúži Bohu „v jeho chráme“, no tento chrám neznamená vnútornú svätyňu, Najsvätejšiu. Je to pozemské nádvorie Božieho duchovného chrámu. Grécke slovo *naós*, tu preložené výrazom „chrám“, znamená často v širšom zmysle celú budovu, postavenú na uctievanie Jehovu. Dnešná duchovná chrámová stavba zahŕňa nebo i zem. — Porovnaj s Matúšom 26:61; 275, 39, 40; s Markom 15:29, 30; s Jánom 2:19-21, *Preklad nového sveta — Biblia s odkazmi*, pozn. pod čiarou.

Univerzálne volanie na chválu

Veľký zástup chváli Jehovu, ale na jeho chválu spievajú aj ďalší. Ján píše: „A všetci anjeli stáli okolo trónu a starších a štyroch živých tvorov a padli na tvár pred trónom a uctievali Boha a hovorili: ‚Amenf Požehnanie a sláva a múdrosť a vďakyvzdanie a česť a moc a sila nech je nášmu Bohu po celú večnosť. Amen.‘“ — Zjavenie 7:11, 12.¹⁶ Keď Jehova stvoril Zem, všetci jeho svätí anjeli „radostne kričali a všetci Boží synovia začali volať na chválu“. (Jób 38:7) Každé nové zjavenie Jehovovho predsavzatia iste spôsobilo medzi anjelmi podobné nadšené volanie na chválu. Keď dvadsaťštyri starších — 144 000 v nebeskej sláve — nahlas volá, že uznáva Baránka, pridávajú sa i ďalší nebeskí tvorovia a chvália Ježiša a Boha Jehovu. (Zjavenie 5:9-14) Títo tvorovia boli plní radosti, už keď sledovali, ako sa spĺňa Jehovovo predsavzatie vzkriesením verných pomazaných ľudí do nádherného postavenia v duchovnej ríši. A teraz, keď sa objavuje veľký zástup, všetci verní Jehovovi tvorovia vybuchujú v jasavý melodický chválospev. Tieto chvíle sú vzrušujúce pre všetkých verných Jehovových služobníkov, ktorí žijú v Pánovom dni. (Zjavenie 1:10) My, čo žijeme teraz na zemi, máme skutočne nesmiernu prednosť, že sa môžeme zúčastňovať na tomto chválospeve vydávaním svedectva o Jehovovom kráľovstve.

Pohľad Svedkov na toto miesto v Písme je teda takýto:

- V NEBI je pod vedením 24 starcov 24 tried so súhrne 144 000 Svedkami, ktorí mali „nebeskú nádej“. Tí slúžia Bohu a Baránkovi a spoločne s Ježišom vládnu...
- ... „Veľkému zástupu“ ostatných Svedkov a spravodlivých, ktorí šťastne a večne žijú na Rajskej zemi.

A ako to je v skutočnosti?

Podme si teraz tento biblický text pozrieť ešte raz a pozorne:

² Samozrejme, pretože Boh zostúpil na Sinaj a neskôr bol skutočne prítomný v Stánku Zjavenia. Lenže toto v prípade obrazu Zjavenia neplatí, tam Boh sedí na svojom Tróne v Nebi. Ake teda neprišiel Boh k ľuďom, musia to byť ľudia, ktorí prišli k Bohu a stoja pred Ním v Nebi.

³ Lenže znova je to Ježiš, ktorý PRÍDE na Zem vo svojej Sláve!!! Načo by ľudia chodili za Ním, keď On príde za nimi?

⁴ Odkiaľ prišli na to doplnené „nebeskom“??? Ak by mali na mysli, že vrch SION je v Nebi preto, že so zástupom 144 000 je Baránok, potom nech si spomenú na Ježišove slová: „A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta...“ (Mt 28,20), ktoré povedal apoštolom pred svojim nanebovstúpením! Boli vtedy už apoštoli v nebi, na nebeskom Sione? Ani náhodou... a predsa aj tu, na Zemi, s nimi Ježiš bol a ostáva, ako prisľúbil.

„¹ Potom som videl štyroch anjelov, ako stoja na štyroch uhloch zeme a držia štvoro zemských vetrov, aby neviol vietor ani na zem ani na mora ani na nijaký strom. ² A videl som vystupovať od východu slnka iného anjela, ktorý mal pečať živého Boha a mohutným hlasom zvolal na štyroch anjelov, ktorí dostali moc škodiť zemi a moru: ³ „Neškodte zemi ani moru ani stromom, kým neoznačíme na čele služobníkov nášho Boha!“ ⁴ A počul som počet označených: stoštyridsaťštyritisíc označených zo všetkých kmeňov synov Izraela: ⁵ z Júdovho kmeňa dvanásťtisíc označených, z Rubenovho kmeňa dvanásťtisíc, z Gádovho kmeňa dvanásťtisíc, ⁶ z Aserovho kmeňa dvanásťtisíc, z Neftaliho kmeňa dvanásťtisíc, z Manassesovho kmeňa dvanásťtisíc, ⁷ zo Simeonovho kmeňa dvanásťtisíc, z Léviho kmeňa dvanásťtisíc, z Issacharovho kmeňa dvanásťtisíc, ⁸ zo Zabulonovho kmeňa dvanásťtisíc, z Jozefovho kmeňa dvanásťtisíc, z Benjamínovho kmeňa dvanásťtisíc označených.“ (Zjv 7,1–8)

• **KDE STOJA TÍTO ĽUDIA, O KTORÝCH BIBLIA HOVORÍ?** Anjeli zdržujú vetry, ktoré majú škodiť moru a zemi až dovtedy, kým nebudú „zapečatení“ a takto chránení pred ich účinkom ľudia zo „144 000“-ového zástupu. Logicky teda títo ľudia stoja *na zemi!* Nie v Nebi! Tento fakt akceptuje aj výklad Svedkov, keď hovorí: „*Tieto „štyri zemské vetry“ sú priliehavým symbolom ničivého súdu, ktorý má prepuknúť nad zlou pozemskou spoločnosťou, nad vzdúvajúcim sa „morom“ bezzákonného ľudstva a nad namyslenými panovníkmi, podobnými stromom, ktorých ľudia zeme podporujú.*“ (Zjavenie, jeho...)

• Motív 144 000 sa objavuje v Zjavení ešte raz, keď čítame:

„¹ Potom som videl, a hľa, Baránok stál na vrchu Sion a s ním stoštyridsaťštyritisíc tých, čo mali na čele napísane jeho meno a meno jeho Otca. ² A počul som hlas z neba; bol ako hukot veľkých vôd a rachot mocného hromobitia. Hlas ktorý som počul, znel, ako keď citaristi hrajú na svojich gitarách. ³ A spievali čosi ako novú pieseň pred trónom, pred štyrmi bytosťami a pred starcami. A tú pieseň sa nemohol nik naučiť, iba tých stoštyridsaťštyritisíc vykúpených zo zeme. ⁴ To sú tí, čo sa nepoškvrnili so ženami, lebo sú panici. Tí nasledujú Baránka, kamkoľvek ide. Oni sú vykúpení z ľudí ako prvotiny Bohu a Baránkovi. ⁵ V ich ústach sa nenašla lož: sú bez škvrny.“ (Zjv 14,1–5)

• A znova: **KDE je vrch Sion?** V nebi? Alebo na Zemi? *Text v Hebr 12,22 by mohol naznačovať možnosť, že naozaj Sion symbolizuje Nebo*⁵ – v tomto prípade a kontexte však je zrejmé, že Ján podobný úmysel, ako pisateľ listu Hebrejom, nemal. Sion je symbolom vernosti Bohu, preto títo „verní“ stoja na Sione, pod vedením Baránka – Kráľa, ktorý vládne na Sione (a v symbolike by sme mohli ešte hodne dlho pokračovať – porov. SZ) – ale isto v Zjavení nenaznačuje a nesymbolizuje Nebo. Určite to nie je miesto, kde stojí Boží trón a kde sú starci, bytosti, anjeli a Veľký zástup... Naopak, **Nebo je miesto, odkiaľ k nim, „na Sion“ dolieha ozvena spevu pred Trónu.**

Takže prvý záver, ktorý vidíme, je tento: **Zástup 144 000 opisuje ľudí, ktorí ešte nie sú v Nebi. Sú na Zemi, kde im môže všeličo ublížiť – a preto sú chránení Božou**

⁵ „²² No vy ste sa priblížili k vrchu Sion a k mestu živého Boha, k nebeskému Jeruzalemu...“ (Hebr 12,22)

pečaťou. Stoja ale symbolicky na vrchu Sion ako nový, pravý Izrael – vedení Baránkom, ktorí je ich jediným vodcom a učiteľom – a predstavujú ľud verný Bohu.

Jestvuje okrem toho jedno miesto v Pavlových listoch, kde sa motív zapečatenia Božou pečaťou objavuje. text znie:

„²⁰ Lebo všetky Božie prisľúbenia, koľko ich je, v ňom sú „áno“, a preto je skrze neho aj naše „amen“ Bohu na slávu. ²¹ A Boh nás i vás posilňuje pre Krista, on nás pomazal, ²² **on nás označil svojou pečaťou a vložil nám do srdca závdavok Ducha.**

(2 Kor 1,20–22)

Pavol hovorí, že tí, ktorí sú Bohom zapečatení, vlastnia *závdavok* (gr. *arrabón*, preddavok, záloha sumy, ktorá bude plne vyplatená až neskôr) Ducha!!! Ešte nie plnosť Ducha! Nie, stále sú to ľudia, ktorí sú na Zemi, kráčajú po nej nasledujúc Baránka (ako naznačuje aj Zjavenie). Plnosť Ducha príde až *potom*, v Nebi! Pečať ich chráni a *závdavok*, záloha, preddavok Ducha im dáva už teraz ochutnávať radosť Budúceho Života (porov. 1 Kor 13,9–12). Potrebujú takúto ochranu i motiváciu a posilu na svojej ceste.

- A teraz: **KDE stojí ten „Veľký zástup“?** Biblia k tomu hovorí:

„⁹ Potom som videl; a hľa, veľký zástup, ktorý nik nemohol spočítať, zo všetkých národov, kmeňov, plemien a jazykov. Stáli pred trónom a pred Baránkom, oblečení do bieleho rúcha, v rukách mali palmy ¹⁰ a mohutným hlasom volali: „Spása nášmu Bohu, ktorý sedí na tróne, a Baránkovi!“

¹¹ Všetci anjeli stáli okolo trónu, starcov a štyroch bytostí, padli na tvár pred trónom, klaňali sa Bohu ¹² a volali: „Amen! Dobrorečenie a sláva, múdrosť a vďaka, česť a moc i sila nášmu Bohu na veky vekov. Amen.“

¹³ I prehovoril jeden zo starcov a povedal mi: „Kto sú títo oblečení do bieleho rúcha a odkiaľ prišli?“ ¹⁴ Povedal som mu: „Pán môj; ty to vieš.“ A on mi povedal: „To sú tí, čo prichádzajú z veľkého súženia: oprali si rúcha a zbielili ich v Baránkovej krvi. ¹⁵ Preto sú pred Božím trónom a dňom i nocou mu slúžia v jeho chráme. A ten, čo sedí na tróne, bude prebývať nad nimi. ¹⁶ Už nebudú hladovať ani žízniť; nebude na nich dorážať ani slnko ani iná horúcosť, ¹⁷ lebo Baránok, čo je v strede pred trónom, bude ich pásť a privedie ich k prameňom vôd života. A Boh im zotrie z očí každú slzu.““ (zjv 7,9–17)

- **KDE stojí tento „veľký zástup“?**

- **Stojí „pred trónom“** (gr. ἐστῶτες ἐνώπιον τοῦ θρόνου – „estótes enópion tú tronú“; doslovne „stojaci pred (v prítomnosti, pred zrakom niekoho, priamo oproti niekomu, niečomu) trónom“). **KDE Je Boží trón a kde je Baránok? V Nebi. Takže – KDE stojí tento „veľký zástup“? V Nebi...** Presne opačne, ako veria Svedkovia!

Svedkovia občas tento text vykladajú, že „pred“ znamená v skutočnosti „na dohľad“ – teda „veľký zástup“ je tam, kdesi ďaleko, na zemi, kam ale Boh Jehova „dohliadne“ a oni tam, dole, žijú pod Jeho láskavou vládou. Stačí podotknúť, že slovo „enópion“ podľa

slovníka úplne presne znamená: „Pozícia pred objektom, či už živým, alebo neživým, ktorý je možné orientovať tak, že jedna jeho časť je predná a druhá zadná“⁶ – čiže *skôr by sme mohli tento výraz preložiť ako „pred zrakom“, „pred očami“, čiže stojaci pred nejakou bytosťou, čiže na tej strane, kde má oči a nie za jej chrbtom. Určite ale toto slovo nemá význam „na dohľad“ a ani v najmenšom nemôže znamenať, že ten ktosi v skutočnosti vôbec nestojí pred tým druhým, naopak, je kdesi ďaleko, sotva na dohľad... Je to zo strany Svedkov veľmi zúfalý a za vlasy pritiahnutý spôsob argumentácie!*

- **Dňom i nocou slúžia v Božom chráme** – KDE stojí tento Boží chrám? Hovorí o tom hneď nasledujúca kapitola Zjavenia: „³ Prišiel aj iný anjel a zastal pred oltárom so zlatou kadidelnicou. Dostal veľa kadidla, aby ho pridal k modlitbám všetkých svätých na zlatý oltár, čo je pred trónom. ⁴ A dym kadidla s modlitbami svätých vystúpil z ruky anjela pred Boha. ⁵ Potom vzal anjel kadidelnicu, naplnil ju ohňom z oltára a vrhol na zem. A nastalo hrmenie, burácanie, blesky a zemetrasenie.“ (Zjv 8,3–5). Oltár stojí v Nebi, pred Trónom Boha – v opozícii voči zemi, spomenutej vo verši 5. Podobne hovorí Zjavenie v 11. kapitole: „¹⁹ A v nebi sa otvoril Boží chrám a v chráme bolo vidieť archu jeho zmluvy.“ (Zjv 11,19). **Takže – ak tento zástup slúži Bohu v Božom chráme dňom i nocou – kde sa nachádza? V nebi!**

Svedkovia – ako sme už čítali – tvrdia, že v tomto prípade „chrám“ znamená „nádvorie chrámu“ a teda tento zástup je v tom nádvorí dole, na zemi, nie priamo v Chráme Boha. Ján ale hovorí: „Vstaň a zmeraj Boží chrám i oltár a tých, čo sa v ňom klaňajú. ² Ale vonkajšie chrámové nádvorie vynechaj a nemeraj ho, lebo je vydané pohanom; budú šliapať po svätom meste štyridsaťdva mesiacov.“ (Zjv 11, 1n). **Jasne rozlišuje CHRÁM – v ktorom je oltár a ktorý stojí pred Božím trónom a kde sú tí, ktorí sa klaňajú Bohu, čiže „veľký zástup“ – a NÁDVORIE, ktoré naozaj je na zemi a je vydané pohanom. Táto argumentácia Svedkov je rovnako zúfalá, ako v predchádzajúcom prípade... Takže, nenechajte sa obkecať!!!**

Navyše... **KDE slúžili starozákonní kňazi Bohu? V nádvorí pohanov? Nie, nie... slúžili V CHRÁME! Tam, pri oltári a vo svätyni. Takže ak „Veľký zástup“ slúži Bohu v Jeho Chráme, tak potom tam, kde Chrám stojí, tam, kde je oltár – a ten je evidentne a bez pochybností v Nebi!**

Takže druhý záver znie: „Veľký zástup“ predstavuje zástup kresťanov (biele rúcha, očistené krvou Baránkovou), s črtami mučeníkov (symbolika paliem), ktorí sú v Nebi, pred Trónom Boha a dňom i nocou oslavujú a chvália Boha.

- „**Veľký zástup**“ je nakoniec spomenutý ešte v Zjv 19,1–10:

¹ Potom som počul akoby mohutný **hlas veľkého zástupu v nebi**: „Aleluja! Spása, sláva a moc nášmu Bohu, ² lebo sú správne a spravodlivé jeho súdy. Ved' odsúdil veľkú neviestku, ktorá svojím smilstvom kazila zem; a z jej rúk vymáhal krv svojich služobníkov.“ ³ A znova volali: „Aleluja A dym z nej bude vystupovať na veky vekov!“ ⁴ Nato padli dvadsiati štyria starci a štyri bytosti a klaňali sa Bohu, ktorý sedí na tróne, a

⁶ Louw-Nida

volali: „Amen. Aleluja!“⁵ A od trónu zaznel hlas: „Chváľte nášho Boha, všetci jeho služobníci, aj vy, čo sa ho bojíte, malí i veľkí!“⁶ Potom som počul akoby hlas veľkého zástupu a ako hukot mnohých vôd a ako rachot mocného hromobitia, ktorý volal: „Aleluja! Lebo začal kraľovať Pán, náš všemohúci Boh.“⁷ Radujme sa a plesajme, vzdávajme mu slávu, lebo nadišla Baránkova svadba a jeho nevesta sa pripravila.⁸ A smela sa obliecť do čistého, skvúceho kmentu; ten kment sú spravodlivé skutky svätých.“⁹ Potom mi povedal: „Napíš: Blahoslavení sú tí, čo sú pozvaní na Baránkovu svadobnú hostinu!“ A povedal mi: „Tieto Božie slová sú pravdivé.“¹⁰ I padol som mu k nohám, aby som sa mu klaňal. Ale on mi povedal: „Pozor, nerob to! Som spoluslužobník tvoj a tvojich bratov, ktorí majú Ježišovo svedectvo. Bohu sa klaňaj! A Ježišovo svedectvo je duch prorocstva.““ (Zjv 19,1–10)

Svedkovia samozrejme tvrdia, že je to „iný Veľký zástup“, nie ten zo 7. kapitoly. Tvrdia, že toto je pre zmenu zástup anjelov. Nijako ale nezdôvodňujú, prečo si to myslia (teda okrem ich fixnej idej, že „Veľký zástup“ nemôže byť v Nebi)...

Má to ale niekoľko zádrhelov:

Ján síce neopakuje, že Zástup je „zo všetkých národov, kmeňov, plemien a jazykov...“ (na čo Svedkovia nezabudnú poukázať s tým, že to dokazuje, že sa jedná o *iný* zástup), ale – načo? Už raz ich predstavil, odvtedy vieme, kto a čo je ten „Veľký zástup“! Podobne neopisuje ani štyri bytosti a 24 starcov. Raz ich opísal, vieme už, o koho ide. Bolo by rovnako smiešne argumentovať, že sú to *iní* starci a *iné* bytosti, pretože Ján nespomenul biele rúcha a zlaté vence starcov a nespomenul podoby štyroch bytostí. Ján jednoducho narába so „známym“ a už predstaveným „hereckým“ obsadením: Trón, Baránok (ani toho znova neopisuje a predsa netvrdíme, že je to *iný* baránok), Starci, Bytosti, Veľký zástup v Nebi a Zástup 144 000 na zemi... Načo ich znova a znova predstavovať?

Celá schéma je taktiež až príliš nápadne podobná s opisom v 7. kapitole, je to akoby sa opakujúci refrén:

- SPEV zástupu je takmer rovnaký, ako v kapitole 7.
- REAKCIA starcov a bytostí na spev je tiež totožná s kapitolou 7.
- ANJEL Jána poučuje o význame tohto obrazu, rovnako ako to robí jeden zo Starcov v kapitole 7.

Ak už ide o anjelov, tak zdá sa, že ANJELI nastupujú na scénu v skutočnosti až na výzvu v 5. verši, na ktorú spievajú ďalší chválospev „Boží služobníci“ (anjeli) ako aj „Tí, čo sa Ho boja“ (ľudia). Aj preto tento verš hovorí o spasených – o „Neveste Baránkovej“ – v tretej osobe. Spievajú totiž aj anjeli, pre ktorých je Nevesta „Ona“ a nie „My“! Ich hlas znie „ako hukot veľkých vôd a rachot mocného hromobitia.“ a tým sa odlišuje od hlasu Veľkého zástupu (porov. Zjv 14,2)

• Všimnite si nakoniec STÁLE SA OPAKUJÚCE NAPÄTIE:

- v kapitole 7 DOLE na zemi, vystavení vetrom a nepriazni, stojí 144 000 verných – a na druhej strane HORE stojí „Veľký zástup“ tých, ktorí už prešli touto cestou, už zvíťazili –

a stoja v Nebi, v bezpečí, v istote, pred Božím trónom.

- Podobne kapitola 14: **DOLE, na Sione**, stojí verný zástup 144 000, ktorí ešte nie sú v cieľi. **Sú ešte na ceste**. Preto „nasledujú Baránka“ verne, všade tam, kam ich Ježiš vedie. A **ZHORA**, z Neba, zaznieva hlas a spev, mocný a mohutný, oslavujúci Boha. A túto nebeskú pieseň sa dokážu naučiť iba títo Baránkovi nasledovníci, ktorí jej ozvenu počujú **DOLE, na Zemi...**

Potom je tu list Rimanom

Ďalšie miesto, kde podľa Svedkov Biblia vraví o „dvoch triedach“ s rozličnou nádejou, je Pavlov list Rimanom, konkrétne:

¹ Teraz teda už niet odsúdenia pre tých, čo sú v Kristovi Ježišovi; ² veď zákon Ducha, ktorý dáva život v Kristovi Ježišovi, oslobodil ťa od zákona hriechu a smrti. ³ Čo bolo nemožné zákonu pre slabosť ľudskej prirodzenosti, to uskutočnil Boh, keď pre hriech poslal svojho Syna v tele podobnom hriešnemu a v tele odsúdil hriech, ⁴ aby sa požiadavka zákona splnila v nás, čo nežijeme podľa tela, ale podľa Ducha.

⁵ Lebo tí, čo žijú podľa tela, zmýšľajú telesne, ale tí, čo žijú podľa Ducha, zmýšľajú duchovne. ⁶ A zmýšľať podľa tela je smrť, kým zmýšľať podľa Ducha je život a pokoj. ⁷ Veď zmýšľať podľa tela je nepriateľstvom voči Bohu, lebo sa nepodriaďuje Božiemu zákonu - a ani sa nemôže. ⁸ A tak tí, čo žijú telesne, nemôžu sa páčiť Bohu.

⁹ Lenže vy nežijete telesne, ale duchovne, pravda, ak vo vás prebýva Boží Duch. Lebo kto nemá Kristovho Ducha, ten nie je jeho. ¹⁰ Ale ak je vo vás Kristus, telo je síce pre hriech mŕtve, no duch je život pre spravodlivosť. ¹¹ A keď vo vás prebýva Duch toho, ktorý vzkriesil Ježiša z mŕtvych, potom ten, čo vzkriesil z mŕtvych Krista, oživí aj vaše smrteľné telá skrze svojho Ducha, ktorý prebýva vo vás.

¹² A tak, bratia, sme dlžníkmi, ale nie telu, aby sme museli žiť podľa tela. ¹³ Lebo ak budete žiť podľa tela, zomriete. Ale ak Duchom umŕtvujete skutky tela, budete žiť. ¹⁴ Veď všetci, ktorých vedie Boží Duch, sú Božími synmi. ¹⁵ Lebo ste nedostali ducha otroctva, aby ste sa museli zasa báť, ale dostali ste Ducha adoptívneho synovstva, v ktorom voláme: „Abba Otče!“ ¹⁶ Sám Duch spolu s naším duchom dosvedčuje, že sme Božie deti. ¹⁷ Ale ak sme deti, sme aj dedičia: Boží dedičia a Kristovi spoludedičia; pravda, ak s ním trpíme, aby sme s ním boli aj oslávení. ¹⁸ A myslím, že utrpenia tohoto času nie sú hodny porovnávania s budúcou slávou, ktorá sa na nás má zjaviť.

¹⁹ Veď stvorenie túžobne očakáva, že sa zjavia Boží synovia. ²⁰ Lebo stvorenie bolo podrobené márnosti - nie z vlastnej vôle, ale z vôle toho, ktorý ho podrobil a dal mu nádej, ²¹ že aj samo stvorenie bude vyslobodené z otroctva skazy, aby malo účasť na slobode a sláve Božích detí. ²² Veď vieme, že celé stvorenie spoločne vzdychá a zviája sa v pôrodných bolestiach až doteraz. ²³ A nielen ono, ale aj my sami, čo máme prvotiny Ducha, aj my vo svojom vnútri vzdycháme a očakávame adoptívne synovstvo, vykúpenie svojho tela. ²⁴ Lebo v nádeji sme spasení. Ale nádej, ktorú možno vidieť, nie je nádej. Lebo kto dúfa v niečo, čo vidí? ²⁵ Ale ak dúfame v niečo, čo nevidíme, trpezlivo to očakávame.

²⁶ Tak aj Duch prichádza na pomoc našej slabosti, lebo nevieme ani to, za čo sa máme modliť, ako treba; a sám Duch sa prihovára za nás nevysloviteľnými vzdychmi. ²⁷ A ten, ktorý skúma srdcia, vie, po čom Duch túži: že sa prihovára za svätých, ako sa páči Bohu.

²⁸ Vieme, že tým, čo milujú Boha, všetko slúži na dobré; tým, čo sú povolání podľa jeho rozhodnutia. ²⁹ Lebo ktorých predpoznal, tých aj predurčil, že sa stanú podobnými obrazu

jeho Syna, aby on bol prvorođený medzi mnohými bratmi.³⁰ A tých, ktorých predurčil, aj povolal, a ktorých povolal, tých aj ospravedlnil, a tých, čo ospravedlnil, aj oslávil.

(Rim 8,1–30)

Čo na to hovoria Svedkovia? Vypočujme si to z ich úst, spomína Raymond Franz, bývalý člen Vedúceho zboru Svedkov Jehovových:

„Edward Dunlap byl jeden z mála, kdo věděli, jak hluboká byla má nejistota v tom, co jsem viděl v organizaci a zvláště ve vedoucím sboru. On mou nejistotu sdílel. Stejně jako já si nedokázal srovnat s Bibli to, co viděl, slyšel a četl.

I když patřil k organizaci již od začátku třicátých let, většinu času se nepočítal k „pomazaným“. Na konci sedmdesátých let jsem s ním o tom jednoho dne mluvil a on mi vysvětlil, že když přistoupil k organizaci, Strážná věž tehdy učila, že jsou dvě třídy, které zdědí nebeský život: „vyvolení“ (oněch 144 000) a „veliký zástup“ (podle Zjevení, sedmé kapitoly). O „velikém zástupu“ se říkalo, že to jsou křesťané s menší vírou než mají vyvolení, a tedy — i když sice také obdrží nebeský život, přesto „velký zástup“ nebude mezi těmi, kdo budou vládnout s Kristem jako králové a kněží. Ed si myslel — jak to pro něj bylo příznačné — že proto, že jedna třída má jasně vyšší postavení než druhá, on patří určitě k té nižší třídě, k „velkému zástupu“.

Pak přišel rok 1935⁷ a Soudce Rutherford na kongresu ve Washingtonu D.C. vyhlásil „zjevenou pravdu“, že podle Bible „velký zástup“ není určen k životu v nebi, ale na zemi. Jak se Ed vyjádřil, měl vždycky naději na život v nebi, cítil, že nemůže být nic krásnějšího než sloužit v Boží přítomnosti spolu s jeho Synem. Protože však nyní organizace změnila své učení, podřídil tomu tyto své naděje a přijal to, co mělo být jeho nadějí jako jednoho z „velkého zástupu“.

Teprve v roce 1979 se probojoval k jasnému rozhodnutí, že žádná lidská organizace nemůže změnit nabídku Písma tím, že stanoví datum, kdy se změní naděje, kterou Bible předkládá jako platnou pro každého, kdo se této naděje chopí, ať je to Tom, Dick, Harry nebo Ed. Tak začal čtyřiačtyřicet let po roce 1935 mít účast na symbolech, na chlebu a víně při Večeři Páně, což u svědků Jehovových činí pouze „pomazání“.

Když se svědek nebo kdokoli jiný zeptá „Jak někdo pozná, zda patří ke třídě ‚pomazaných‘ s nebeskou nadějí?“, pak standardní odpověď je odkaz na Pavlův výrok v listu Římanům, kapitola 8, verše 16,17.

„Duch sám vydává svědectví s naším duchem, že jsme Boží děti. Jsme-li tedy děti, jsme také dědicové, ale spoludědici s Kristem, za předpokladu, že spolu trpíme, abychom také byli spolu oslaveni.“

Podle oficiálního učení může mít toto „svědectví Ducha“ pouze oněch 144 000 „pomazaných“ a toto jim říká, že patří k vyvolené skupině 144 000, kteří jako jediní

⁷ Možná toto je důvod, že Svedok s „nebeskou nadějou“ sa musel narodiť do roku 1935. V tomto roku sa totiž stavy v Nebi naplnili, nebeská nádej sa uzavrela – a ostatní proste „mali smolu“. Vypredané...

mohou mít naději na život v nebi. Všechny ostatní lze zatřídit jen jako „nastávající“ Boží děti a jejich naděje se musí omezit na zemi.

Když Ed četl tento text v souvislosti od začátku kapitoly, bylo mu jasné, že Pavel zde opravdu hovoří o dvou třídách. Avšak ne o dvou třídách, které by se lišily svou nadějí na nebeský nebo pozemský život v budoucnu.

U těchto dvou tříd se naopak jasně jednalo na jedné straně o ty, kteří jsou vedeni Božím Duchem, a na druhé straně o ty, které ovládalo hříšné tělo.

Apoštol nevyzdvihuje protiklad mezi nadějí na život v nebi nebo na zemi, ale mezi životem a smrtí vůbec, mezi přátelstvím a nepřítelstvím vůči Bohu. Verše 6 až 9 uvádějí:

„Dbát o tělo totiž znamená smrt, ale dbát o ducha znamená život a pokoj, protože dbát o tělo znamená nepřítelství s Bohem, neboť není podřízeno Božímu zákonu, ani ve skutečnosti nemůže být. Proto ti, kteří jsou v souladu s tělem, se nemohou líbit Bohu“

„Vy však nejste v souladu s tělem, ale s duchem, jestliže ve vás opravdu přebývá Boží duch. Pokud však někdo nemá Kristova ducha, ten mu nepatří.“

Pavlovi vůbec nešlo o otázku nebeského nebo pozemského života, ale jednoduše o to, jestli někdo žije Božím Duchem, nebo žije podle hříšného těla. Pavel dává jasně najevo, že je možné jedno, nebo druhé: Buď člověk má Božího Ducha a nese jeho ovoce, nebo je vůči Bohu v nepřátelském vztahu a nenáleží Kristu. Bez tohoto Ducha není žádný „život a pokoj“, pouze smrt. Kdyby takový člověk měl Božího Ducha, pak je Božím synem, neboť Pavel říká (verš 14):

„Všichni ti, kteří jsou vedeni Božím duchem, jsou totiž Boží synové.“¹⁹

Jak Ed poznamenal, Pavel neříká někteří, ale „všichni, kteří jsou vedeni Božím Duchem“, jsou synové, jeho děti. Ti, kdo jsou vedeni Duchem, mají následkem toho „svědectví“ Ducha a nesou ve svém životě ovoce, asi takovým způsobem, jak Bible říká, že Ábel, Henoch, Noe a další „obdrželi svědectví“, že se líbili Bohu.“

Ako je to v skutočnosti?

Presne, ako to objavil Edward Dunlap:

- Pavol v tejto kapitole hovorí o dvoch skupinách ľudí:
 - **Na jednej strane tí, ktorí žijú TELESNE.** Byť „telesný“ znamená podľa Pavla byť „zapredaný hriechu“⁸. Zmýšľať podľa tela je smrť, znamená nepriateľstvo s Bohom, znamená nepáčiť sa Bohu (Rim 8,6–8).

⁸ „¹⁴ Vieme, že zákon je duchovný, ale ja som telesný, zapredaný hriechu. ¹⁵ Ani nechápem, čo robím, lebo nerobím to, čo chcem, ale robím to, čo nenávidím. ... ²⁴ Ja nešťastný človek! Kto ma vyslobodí z tohoto tela smrti? ²⁵ Ale nech je Bohu vďaka skrze Ježiša Krista, nášho Pána! Ja sám teda myslou slúžim Božiemu zákonu a telom zákonu hriechu.“ (Rim 7,14n.24n)

- **Na druhej strane tí, ktorí žijú DUCHOVNE.** Lenže... Duchovne môže žiť LEN TEN, kto má Kristovho Ducha (v. 9), v kom prebýva Ježiš Kristus (v. 10), kto má v sebe Božieho Ducha (v. 11), kto týmto Duchom umŕtvuje skutky tela (v. 13) – a preto sú Boží synovia, lebo ich Duch vedie (v. 14) a potvrdzuje u nich synovstvo (v. 15). Iným spôsobom byť *duchovný* ani nie je možné, veď samo toto slovo znamená vo svojej podstate niekoho, kto je naplnený Božím Duchom!
- Podľa Pavla teda jestvujú iba dve skupiny ľudí:
 - **Spasení:** „¹⁴ Veď všetci, ktorých vedie Boží Duch, sú Božími synmi.“
 - **Zatratení:** „Lebo kto nemá Kristovho Ducha, ten nie je jeho.“

Tento fakt je tak do očí bijúci, že Svedkovia dnes k tomuto miestu vysvetľujú:

„Keď boli tieto slová písané, boli naozaj všetci, ktorí boli vedení svätým duchom, Božími synmi, ktorých nádej bola taká, že budú oslávení spolu s Kristom. Ale takto to nebolo vždy. V Lukášovi 1:15 je reč o tom, že Ján Krstiteľ bude naplnený svätým duchom, ale v Matúšovi 11:11 je vysvetlené, že nebude mať podiel na sláve nebeského kráľovstva. Takisto aj po zhromaždení dedičov nebeského kráľovstva sa objavia ľudia, ktorí budú slúžiť Bohu ako nasledovníci jeho syna a predsa nebudú mať podiel na nebeskej sláve.“ (Rozhovory z Písma).

K tomu stačí povedať nasledovné:

● **BOL JÁN NAPLNENÝ DUCHOM V KREŠŤANSKOM ZMYSLE SLOVA?**

Určite **nie**, pretože ešte po Jánovi Krstiteľovi Ježiš hovorí:

„³⁷ V posledný, veľký deň sviatkov Ježiš vstal a zvolal: „Ak je niekto smädný a verí vo mňa, nech príde ku mne a nech pije.“³⁸ Ako hovorí Písmo, z jeho vnútra potečú prúdy živej vody.“³⁹ To povedal o Duchu, ktorého mali dostať tí, čo v neho uverili. **Lebo ešte nebolo Ducha, pretože Ježiš ešte nebol oslávený.**“ (Jn 7,37–39)

Na Jánovi pôsobil Duch Svätý (podobne ako na Dávidovi, na prorokoch,...), ale skutočné naplnenie Duchom Svätým nastalo až PO Ježišovom oslávení – teda na Turice!

Preto je samozrejmé, že aj ten *najmenší* Boží syn, naplnený Božím Duchom, je **VÄČŠÍ** ako Ján Krstiteľ, ktorý bol „iba“ najväčším z prorokov, ale nebol synom Boha skrze Ježiša Krista!

Porovnávať proroka Jána Krstiteľa s kresťanmi je teda snahou o porovnávanie *jablčiek a hruštičiek*. Je to neporovnateľné. Sú to úplne dve rôzne roviny, dve rôzne kategórie...

● **NAOZAJ NEBUDE MAŤ JÁN PODIEL NA SLÁVE BOŽIEHO KRÁĽOVSTVA?**

To je vskutku veľmi široké chápanie Ježišových slov: „¹¹ Veru, hovorím vám: Medzi tými,

čo sa narodili zo ženy, nepovstal nik väčší ako Ján Krstiteľ. Ale ten, kto je v nebeskom kráľovstve menší, je väčší ako on.“ (Mt 11,11) – so značnou dávkou fantázie!

KEDY totižto začalo Božie Kráľovstvo? To vieme pomerne presne z dvoch citátov v Biblii:

„¹⁷ Vzal kalich, vzdával vďaky a povedal: „Vezmite ho a rozdeľte si ho medzi sebou. ¹⁸ Lebo hovorím vám: **Odteraz už nebudem piť z plodu viniča, kým nepríde Božie kráľovstvo.**“ (Lk 22,17n)

„⁴⁰ Boh ho tretieho dňa vzkriesil a dal mu, aby sa zjavil ⁴¹ - nie všetkému ľudu, ale svedkom, ktorých Boh vopred určil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychvstaní jedli a pili.“ (Sk 10,40n)

Božie Kráľovstvo – v ktorom Ježiš so svojimi učeníkmi jedol a pil – nastalo na zemi po Jeho zmŕtvychvstaní. V čase Jána ešte nejestvovalo, len sa *približovalo*. Ján doň nemohol patriť, ani keby bol ten najsvätejší a najdokonalejší človek od stvorenia sveta – lebo tu ešte jednoducho *nebolo*. Nastalo až po Ježišovom vzkriesení a to bolo až po Jánovej smrti. Prví, ktorí doň vošli, boli na Turíce apoštoli a ich spoločníci učeníci.

O spáse Jána Krstiteľa a jeho účasti na sláve Kráľovstva po vzkriesení to ale nehovorí zhola nič!

- **A ODKIAĽ** nabrali to krásne tvrdenie, že **RAZ** prídu časy, keď tieto Pavlove slová (inšpirované slová Biblie!!!) **de facto prestanú platiť** a objaví sa aj akási „iná nádej“, ktorá sa údajne mala vzťahovať aj na Jána Krstiteľa, hoci o tom Ježiš nehovorí ani slovko? Odkiaľ?

Naopak, JEDINÁ NEBESKÁ NÁDEJ!

„¹ Preto vás prosím ja, väzeň v Pánovi, aby ste žili dôstojne podľa povolania, ktorého sa vám dostalo, ² so všetkou pokorou, miernosťou a zhovievavosťou. Znášajte sa navzájom v láske ³ a usilujte sa zachovať jednotu ducha vo zväzku pokoja. ⁴ Jedno je telo a jeden Duch, **ako ste aj povolaní v JEDNEJ NÁDEJI svojho povolania.** ⁵ Jeden je Pán, jedna viera, jeden krst. ⁶ Jeden je Boh a Otec všetkých, ktorý je nad všetkými, preniká všetkých a je vo všetkých.“

(Ef 4,1–6)

• Jestvuje len **JEDNA NÁDEJ!** Tá je určená pre **KAŽDÉ STVORENIE** a je neoddeliteľne spojená s Evanjelium. **Hlásať Evanjelium = hlásať túto nádej:**

„²¹ Aj vás, čo ste boli kedysi odcudzení a znepriatelení zmýšľaním a zlými skutkami, ²² teraz skrze smrť v jeho ľudskom tele zmieril so sebou, aby si vás postavil pred svoju tvár svätých, nepoškvrnených a bez úhony. ²³ Pravda, **ak vytrváte** vo viere upevnení, stáli a **neodkloniteľní od nádeje evanjelia, ktoré ste počuli a ktoré sa hlása každému stvoreniu,** čo je pod nebom; a ja, Pavol, stal som sa jeho služobníkom.“ (Kol 1,21–23)

• Táto jedna nádej je **neodmysliteľne spojená s naplnením Duchom Svätým:**

„¹ A tak ospravedlnení z viery, žijeme v pokoji s Bohom skrze nášho Pána Ježiša Krista. ² Skrze neho máme vierou prístup k tej milosti, v ktorej zotrvávame, **aj sa chválime nádejou na Božiu slávu.** ³ A nielen to: chválime sa aj súženiami, veď vieme, že súženie prináša trpezlivosť, ⁴ trpezlivosť osvedčenú čnosť a osvedčená čnosť zasa nádej. ⁵ **A nádej nezahanbuje, lebo Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého, ktorého sme dostali.**“

(Rim 5,1–4)

Takže si to spojme:

• **Bez Ducha Svätého nemôžeme byť spasení (Rim 8, ako sme si hovorili). Kto nemá Ducha a žije telesne, nepáči sa Bohu a je nepriateľ Boha.**

• **Lenže Duch Svätý v nás potvrdzuje synovstvo (Rim 8,15) a tým nás naplňa nádejou na Božiu slávu (porov. Rim 5,2.5)**

DUCH a OSLAVA V NEBI sú teda neoddeliteľne prepojené!

Ďalšie veľmi pekné, na pohľad nenápadné miesto, je v Jánovom evanjeliu:

„Ježiš mu odpovedal: "Kto ma miluje, bude zachovávať moje slovo a **môj Otec ho bude milovať;** prideme k nemu a urobíme si uňho príbytok.“

(Jn 14,23)

Otázka samozrejme znie: *kto a kam príde?*

- **Pre nás, katolíkov**, ktorí máme za sebou stáročné skúsenosti mystikov (a nakoniec aj slová samotného Ježiša o tom, že On je v Otcovi a Otec v Ňom), **nie je vonkoncom nepredstaviteľné to, že Boh skutočne prebýva a je prítomný v tých, ktorí Mu uverili a prijali Ho.**

- **LENŽE Svedkovia majú iné chápanie Boha.** *V ich ponímaní je Boh Jehova osobou, ohraničenou v čase i priestore. Boh nie je všadeprítomný. Naopak! Nie je to tak dávno, čo tvrdili, že Boh má svoju rezidenciu, v ktorej vládne a z ktorej riadi Vesmír a to konkrétne v hviezdokope Plejády⁹. Vo svojich časopisoch sa už venovali Jehovovmu oblečeniu, dopravnému prostriedku, na ktorom jazdí, i Duchu Svätému, ktorý podľa nich nie je osobou, ale „Božou činnou silou“ – niečo ako bezdrôtový kamerový „remote controller“, vďaka ktorému Jehova vie, čo sa na Zemi deje a môže to ovplyvňovať. Pre Svedkov je predstava, že by Jehova Boh prišiel na Zem a žil spolu s Ježišom s tými, ktorých miluje, absolútne neprijateľná!*

- **Potom to ale musí platiť opačne: KAŽDÝ, kto MILUJE KRISTA, pôjde spoločne s Kristom K OTCOVI do Neba a bude mať uňho príbytok!**

- Gramaticky je to takto:

- **k** – gr. *pros* – ku niekomu.

- **Urobíme si u neho príbytok** – gr. *monén par autó poiesometha* – presne „sídlo vedľa Neho vybudujeme“. Slovo „*par*“ vo väzbe s datívom znamená: pri niekom, po boku niekoho, vedľa niekoho. Teda žiadne „na dohľad“ a podobne!

Podľa Ježiša teda ten, kto Ho miluje, pôjde s Ním k Otcovi a bude u Neho bývať. V Nebi. Každý. Ježiš v texte nehovorí o apoštoloch. Hovorí všeobecne. Čo k tomu dodať? Nič...

⁹ „Vedci objavili, že vo Vesmíre je mocné centrum, okolo ktorého krúžia milióny hviezd, obklopené svojimi planétami a satelitmi. ... Z tohto dôvodu je možné povedať, že Plejády možno predstavujú Jehovovu rezidenciu, z ktorej vládne Vesmíru. ... (Ch. T. Russell, Štúdie Písma III – Príchod Kráľovstva). „Veľkosť ostatných hviezd a ich planét je malá v porovnaní s dôležitosťou Plejád, pretože tam je miesto, kde je večný trón Boha.“ (Rutherford, Reconciliation, 1928, 1937)

Ježiš je len „ÁNO“, nie však „NIE“!

Pavol hovorí dôležité slová:

¹⁸ Ako je Boh verný, naša reč k vám je aj „áno“ aj „nie“. ¹⁹ Ved' **Boží Syn Ježiš Kristus**, ktorého sme u vás hlásali, ja, Silván a Timotej, **nebol „áno“ aj „nie“, ale v ňom bolo iba „áno“.** ²⁰ **Lebo všetky Božie prisľúbenia, koľko ich je, v ňom sú „áno“, a preto je skrze neho aj naše „amen“ Bohu na slávu.** ²¹ A Boh nás i vás posilňuje pre Krista, on nás pomazal, ²² on nás označil svojou pečaťou a vložil nám do srdc závdavok Ducha.

(2 Kor 1,18–21)

- **Podľa Svedkov to ale nie je pravda. Svedkovia tvrdia, že ohľadom Božích prisľúbení – vrátane prisľubu *novej a večnej Zmluvy* – Ježiš niektorým ľuďom hovorí „Áno!“, uzatvára ju s nimi (to je tých 144 000 pomazaných) – ale iným zase hovorí jasné a veľké „NIE!“ – a to je zase onen „veľký zástup“, „iné ovce“. Zaujímavé, že?**

- Ak platí slovo Biblie, potom v Ježišovi zaznelo jedno veľké a univerzálne „ÁNO!“, platiace pre všetkých ľudí. *Svedkovia by síce mohli namietat, že tento text hovorí len o „pomazaných“ – ale text to nijako nepotvrďuje, ani nenaznačuje.*

- Naopak, text jasne hovorí, že Ježiš priniesol iba „ÁNO!“ **všetkým prisľúbeniam**, teda nikto z nich nie je vylúčený, nikomu Ježiš nehovorí „Ty NIE!“ – a teda, následne, sú poznačení pečaťou Ducha a pomazaní Duchom **všetci!** **Podľa textu Božie prisľúbenia sa výlučne a absolútne naplnili v Ježišovi Kristovi. On smerom ku každému hovorí svoje mocné „ÁNO!“.** **A preto všetci sú Bohom zapečatení, všetci majú závdavok Ducha – a preto aj obraz 144 000 (využívajúci ten istý obraz pečatenia) označuje všetkých, ktorí nasledujú Krista – Baránka! Nejestvuje žiadna „iná trieda“, ktorá Ježiša nasleduje, ale Ježiš ju vylučuje svojim „NIE!“ zo svojich prisľúbení a svojej Zmluvy!**

- *Svedkovia nepochybne využijú slovo „pečať“, aby poukázali na zjavenie, na oných 144 000... V tom prípade sa zase môžeme vrátiť k analýze textu, ktorú sme už uviedli. A toto miesto, naopak, potvrďuje, že **obraz 144 000 pomazaných a označených pečaťou Boha naozaj symbolizuje plnosť Božieho ľudu tu, na Zemi, ľudu, ktorý ešte nie je v Nebi, ale putuje doň – a má preto ešte len závdavok** (gr. *arrabón*, preddavok, záloha sumy, ktorá bude plne vyplatená až neskôr) **Ducha!!!** Plnosť Ducha príde až potom, v Nebi!*

Otázka Zmluvy

A ešte pár textov ohľadom toho, či sa Ježišom uzatvorená Zmluva vzťahuje na *všetkých* ľudí (teda sú k nej pozvaní *všetci*), alebo iba na *niektorých*:

Zmluva a odpustenie hriechov

„¹¹ Každý kňaz koná denne bohoslužbu a vera ráz prináša tie isté obety, ktoré nikdy nemôžu odstrániť hriechy. ¹² No tento priniesol jedinou obetu za hriechy a navždy zasadol po pravici Boha. ¹³ A teraz už čaká, kým mu nebudú jeho nepriatelia položení ako podnožka pod nohy. ¹⁴ Lebo jedinou obetou navždy zdokonalil tých, čo sa posväcujú. ¹⁵ Dosvedčuje nám to i Duch Svätý, keď povedal: ¹⁶ „*Toto je zmluva, ktorú s nimi uzavriem po tých dňoch, hovorí Pán: svoje zákony vložím do ich srdc a vpíšem im ich do mysle; ¹⁷ a na ich hriechy a neprávosti si už viac nespomeniem.*“ ¹⁸ A kde sú ony odpustené, tam už niet obety za hriech.“

(Hebr 10,11–18)

- Podľa tohto textu je **ZMLUVA a ODPUSTENIE HRIECHOV** výslovne spojená dohromady. **ZMLUVA** spočíva v novom srdci (ktoré už nehreší)¹⁰ a v odpustení hriechov zo strany Boha.
- Ak by sa teda na niekoho táto Kristom uzatvorená Zmluva nevzťahovala (ako tvrdia Svedkovia), nutne by to muselo znamenať toto: **Nemá premenené srdce**; žije preto stále v hriechu – a hlavne, **neplatí pre neho odpustenie hriechov**.
- **Takže sa na neho vôbec nevzťahuje vykúpenie Ježišovou Krvou**, ako o tom hovorí Ježiš pri poslednej večeri: „*Toto je moja krv novej zmluvy, ktorá sa vylieva za všetkých na odpustenie hriechov.*“ (Mt 26,28), kde – mimochodom – prepojenosť *odpustenia*, *vykúpenia* a *zmluvy* je taktiež jasne prepojená...
- Ak by teda *jestvoval niekto*, na koho sa táto Nová Zmluva nevzťahuje – potom by Ježiš *musel* za toho človeka znova a znova prinášať nejaké iné obete, pretože u tohto človeka by Jeho smrť hriech *neodstránila* – pretože ten človek je mimo Zmluvy a teda aj mimo vykúpenia, odpustenia, je stále vo svojich hriechoch!
- Ak to Ježiš nerobí – a nerobí to (porov. Hebr 7,26 – 28)¹¹ – tak potom alebo „ostatné ovce“, ktoré nepatria medzi 144 000 vyvolených, budú zvrhnuté do pekla a niet žiadnej „pozemskej nádeje“, alebo sa musí Zmluva, so všetkým, čo k nej patrí, vzťahovať na

¹⁰ 1 Jn 3,6; 5,18;

¹¹ „²⁶ Veď bolo aj vhodné, aby sme mali takého veľkňaza: svätého, nevinného, nepoškvrneného, oddeleného od hriešnikov, povýšeného nad nebesia, ²⁷ ktorý nepotrebuje ako veľkňazi deň čo deň prinášať obety najprv za svoje hriechy a potom za hriechy ľudu. On to urobil raz navždy, keď obetoval seba samého. ²⁸ Zákon totiž ustanovuje za veľkňazov ľudí podrobených slabosti, ale slovo prísahy, ktoré odznelo po zákone, ustanovuje Syna, dokonalého naveky.“

všetkých a jestvuje opäť iba „nebeská nádej“ a hotovo!!!

• O tom, že **odpustenie hriechov je výsledkom a efektom Novej Zmluvy**, ktorú Ježiš uzatvára s ľuďmi vo svojej krvi, hovorí jasne a nespochybniteľne sám Ježiš: „²⁷ Potom vzal kalich, vzdával vďaky a dal im ho, hovoriac: „Pite z neho všetci: ²⁸ **toto je moja krv novej zmluvy, ktorá sa vylieva za všetkých na odpustenie hriechov.**“ (Mt 26,27n). **Je to Krv Novej Zmluvy, ktorá prináša odpustenie hriechov. Krv zmluvy!!! Preto hovorí: „Pite z neho všetci“ – a nemyslí tým iba apoštolov, pretože tento výrok na seba vzťahovali všetci kresťania od počiatku, ako potvrdzuje aj Pavol.¹² Takže Ježiš hovorí: „Pite z neho všetci“ – a nemyslí tým len prítomných apoštolov, ale (ako potvrdzuje v Biblii doložená prax prvých kresťanov) všetkých! Bez rozlíšenia, bez rozdielu! Žiadne delenie na ľudí „s nebeskou nádejou“, ktorí majú piť a na ľudí s „pozemskou nádejou“, ktorí piť nemajú! A prečo? Pretože bez účasti na Zmluve v Ježišovej krvi – slávenej v Eucharistii – NIET ODPUSTENIA HRIECHOV!!!** Podobne o tejto prepojenosti, o *odpustení* ako o ovocí zmluvy hovorí aj liste Hebrejom:

„¹⁵ A preto je prostredníkom novej zmluvy, aby smrťou podstúpenou na vykúpenie z previnení spáchaných za prvej zmluvy dostali tí, čo sú povolani, prisľúbenie večného dedičstva. ¹⁶ Lebo kde je závet, musí sa dokázať smrťou závetcu. ¹⁷ Veď závet nadobúda účinnosť smrťou, neplatí, kým žije ten, kto závet urobil. ¹⁸ Preto ani prvá zmluva nebola uzavretá bez krvi. ¹⁹ Keď totiž Mojžiš oznámil všetkému ľudu všetky prikázania podľa zákona, vzal krv teliat a capov s vodou, so šarlátovou vlnou a yzopom a pokropil samu knihu aj všetok ľud, ²⁰ hovoriac: „**Toto je krv zmluvy, ktorú pre vás nariadil Boh.**“ ²¹ **Podobne pokropil krvou aj stánok a všetko bohoslužobné náčinie.** ²² **A podľa zákona sa skoro všetko očisťuje krvou a bez vyliatia krvi niet odpustenia.**“

(Hebr 9,15–22)

Ešte jasnejšie hovorí Ján vo svojom liste:

„⁷ Ale ak chodíme vo svetle ako je on vo svetle, máme spoločenstvo medzi sebou a **krv Ježiša, jeho Syna, nás očisťuje od každého hriechu.**“

(1 Jn 1,7)

- Aká Krv? „...*krv novej zmluvy*...“ (Mt 26,28), vraví Ježiš

- **Môžem mať ale účasť na Krvi Zmluvy, ak nemám účasť na Zmluve samotnej?**

Je to ako keby niekto povedal: „Členská karta PRESTIGE CLUBU Vás oprávňuje zadarmo využívať služby firmy LUXURY INC.“ Môžete vlastniť exkluzívnu členskú kartu Klubu bez toho, aby ste boli členmi Klubu samotného? Podobne je to s Ježišovou Krvou: Ježišova Krv Novej Zmluvy očisťuje od hriechu. Môžete ale mať účasť na Krvi Novej

¹² napr. výslovne v „²¹ Nemôžete piť Pánov kalich aj kalich zlých duchov; nemôžete mať podiel na Pánovom stole aj na stole zlých duchov.“ (1 Kor 10,21) a následne: „⁴⁵ Podobne po večeri vzal kalich a hovoril: "Tento kalich je nová zmluva v mojej krvi. Toto robte, kedykoľvek ho budete piť, na moju pamiatku.“ ²⁶ A tak vždy, keď budete jesť tento chlieb a piť tento kalich, zvestujete Pánovu smrť, kým nepríde.“ (1 Kor 11,25n)

Zmluvy, ak nemáte účasť na Zmluve samotnej? Pokojne v diskusii tento (alebo podobný) príklad použite!

• VŠETKY výroky o odpustení hriechov v Biblii, o ktorých sa tam hovorí, odvodzujú svoju platnosť od tejto Zmluvy, ktorú Ježiš prináša a uzatvára s ľuďmi. Práve preto, že táto Zmluva sa vzťahuje na *všetkých ľudí*, môže Ježiš odpúšťať hriechy ľuďom okolo seba.

Neskúšal som to v praxi, ale myslím, že je to dosť nepriestrelné miesto v Biblii. Vyskúšajte ho! Na 99% tipujem, že Svedkov týmto argumentom minimálne dobre prekvapíte 😊! Nenechajte sa ukecať a držte sa toho, čo je v Biblii napísané!

Zmluva a Boží ľud

„⁶ Teraz však dostal o toľko vznešenejšiu službu, o koľko je lepšia zmluva, ktorej je prostredníkom, lebo sa zakladá na lepších prisľúbeniach. ⁷ Veď keby tá prvá bola bývala bez chyby, nebolo by sa hľadalo miesto pre druhú. ⁸ Lebo keď ich karhá, hovorí: „*Hľa, prichádzajú dni, hovorí Pán, a uzavriem s domom Izraela a s domom Júdu novú zmluvu;* ⁹ *nie takú zmluvu akú som uzavrel s ich otcami v ten deň, keď som ich vzal za ruku, aby som ich vyviedol z egyptskej krajiny. Lebo oni nezotrvali v mojej zmluve a ja som ich opustil, hovorí Pán.* ¹⁰ *Lebo toto je zmluva, ktorú uzavriem s domom Izraela po tých dňoch, hovorí Pán: Svoje zákony vložím do ich mysle a vpíšem im ich do srdca; a budem ich Bohom a oni budú mojím ľuďom.* ¹¹ *A nik už nebude poučat' svojho druhu ani brat svojho brata slovami: „Poznaj Pána,“ lebo ma budú poznať všetci, od najmenšieho až po najväčšieho z nich, pretože sa zľutujem nad ich nepravosťami a na ich hriechy si už nespomeniem.“* ¹³ Keď povedal „novú“, vyhlásil prvú za starú; čo však je prežitá a zostarilo, je blízko zániku.“

(Hebr 8,6–13)

- Znova tu zaznieva „odpustenie hriechov“ naviazané na Zmluvu, je tu ale ešte niečo:
- OBSAH ZMLUVY stanovuje, že Boh je našim Bohom a my sme Jeho ľudom.
- Ak teda niet Zmluvy medzi nami a Bohom – potom Boh nie je našim Bohom a my nie sme Jeho ľudom...
- Takže **podľa tohto miesta v Biblii jestvuje:**
 - „**Boží ľud**“, s ktorým Boh uzatvoril Zmluvu v Kristovej Krvi a ktorý má teda skrze túto Zmluvu nádej na život v Nebi;
 - Nie je možné byť členom „Božieho ľudu“ a patriť Pánovi bez toho, aby sme boli naplnení Božím Duchom (Rim 8,9)¹³...
 - ... ktorý je Duchom Synovstva (Rim 8,15–17)¹⁴

¹³ „Lebo kto nemá Kristovho Ducha, ten nie je jeho.“ (Rim 8,9)

¹⁴ „¹⁵ Lebo ste nedostali ducha otroctva, aby ste sa museli zasa báť, ale dostali ste Ducha adoptívneho synovstva, v ktorom

- ... a teda nebeskej nádeje, ako veria aj Svedkovia!
- **a potom „nie-Boží ľud“**, na ktorý sa Zmluva nevzťahuje, ktorého bohom nie je Boh JHWH a ktorý nie je Božím ľudom – a nemá *žiadnu nádej*, logicky...

Vlastne takto to v Izraeli fungovalo. Človek sa stal členom Izraela nie narodením, ale až *obriezku*, ktorou uzavrel Zmluvu s Bohom – a potom túto Zmluvu slávil *veľkonočným baránkom*. U nového Izraela – Cirkvi – to funguje rovnako: KRST ako uzatvorenie Zmluvy s Bohom¹⁵, ktorá sa potom slávi v EUCHARISTIÍ.

Problémom ale je, že práve *niečo podobné Svedkovia vlastne aj tvrdia: že v skutočnosti „ostatné ovce“ nepatria k Božiemu Izraelu, nie sú Božím ľudom, sú len... tak... akosi... na okraji... akoby skôr „trpení“ Bohom, než Bohom prijímaní...*

Ale aj tak môžete tento text využiť na podloženie prepojenosti Zmluvy a odpustenia hriechov. Pretože v praxi Boh v tomto texte hovorí: „Urobím ich svojim ľudom – a potom si viac na *hriechy svojho ľudu* ani nespomeniem!“ Čiže ak do Božieho ľudu nepatrím, tak... Jasné?

voláme: „Abba Otče!“¹⁶ Sám Duch spolu s naším duchom dosvedčuje, že sme Božie deti.¹⁷ Ale ak sme deti, sme aj dedičia: Boží dedičia a Kristovi spoludedičia; pravda, ak s ním trpíme, aby sme s ním boli aj oslávení.“

¹⁵ „³⁸ Peter im povedal: "Robte pokánie a nech sa dá každý z vás pokrstiť v mene Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov a dostanete dar Svätého Ducha.“ (Sk 2,38) – krstom sa otvára brána k Zmluve a výsledkom je naplnenie Božím Duchom.

Zopár výrokov na záver:

„¹ Ved' vieme, že keď sa tento stánok - náš pozemský dom rozpadne, máme od Boha príbytok nie rukou zhotovený, ale večný dom v nebi. ² Lebo v tomto vzdycháme a túžime obliecť si naň svoj nebeský príbytok, ³ aby sme hoci aj vyzlečení, neostali nahí.“

(2 Kor 5,1–3)

Ani náznak toho, že by Pavol myslel „Niektorí z nás...“. Nie, Pavol hovorí *všeobecne*! Ale u Svedkov s tým moc nepochodíte, stále si budú húst' svoje. „Vtedy to platilo naozaj pre všetkých... ale teraz už nie...“

„¹⁹ A keď máme, bratia, smelú dôveru, že vojdeme do Svätyne skrze Ježišovu krv, ²⁰ tou novou a živou cestou, ktorú nám otvoril cez oponu, to jest cez svoje telo, ²¹ a keď máme veľkňaza nad Božím domom, ²² pristupujme s úprimným srdcom v plnosti viery, so srdcom očisteným od zlého svedomia a s telom obmytým čistou vodou. ²³ Neochvejne sa držme nádeje, ktorú vyznávame, lebo verný je ten, ktorý dal prislúbenie. ²⁴ Všimajme si jeden druhého, a tak sa pobádajme k láske a k dobrým skutkom. ²⁵ Neopúšťajme naše zhromaždenia, ako to majú niektorí vo zvyku, ale sa povzbudzujme, a to tým viac, čím viac badáte, že sa blíži ten deň.“

(Hebr 10,19–25)

Mimochodom – nie sú Svedkovia, ktorí zanechali nebeskú nádej, tými, o ktorých autor listu hovorí: „Neopúšťajme naše zhromaždenia, ako to majú niektorí vo zvyku“?

„³ Nech je zvelebený Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás vo svojom veľkom milosrdenstve vzkriesením Ježiša Krista z mŕtvych **znovuzrodil pre živú nádej**, ⁴ **pre neporušiteľné, nepoškvrnené a nevädnuce dedičstvo. Ono sa uchováva pre vás v nebi.**“

(1 Pt 1,3–4)

„⁹ Právě svetlo, ktoré osvecuje každého človeka, prišlo na svet. ¹⁰ Bol na svete a svet povstal skrze neho, a svet ho nepoznal. ¹¹ Prišiel do svojho vlastného, a vlastní ho neprijali. ¹² Ale **tým, ktorí ho prijali, dal moc stať sa Božími deťmi: tým, čo uverili v jeho meno**, ¹³ **čo sa nenarodili ani z krvi ani z vôle tela ani z vôle muža, ale z Boha.**“

(Jn 1,9–13)

K tomuto textu Svedkovia píšú:

„Všimnite si, že v 11. verši sa hovorí o Ježišovom vlastnom ľude, teda o Židoch. Všetci, ktorí ho prijali, keď k ním v 1. storočí prišiel, sa stali Božími deťmi s vyhlídkou na nebeský život. Slovesá v teste sú v minulom čase, teda táto pasáž nehovorí o všetkých ľuďoch, ktorí sa stali kresťanmi potom“

Čo k tomu povedať?

- **Svet ho nepoznal** – aha, hovorí aj o pohanoch, nielen o Židoch!
- **Vlastní ho neprijali** – tu hovorí naozaj o Židoch
- **Ale tým, ktorí Ho prijali** – KDE tu špecifikuje, že má na mysli iba Židov? Naopak, skôr to vyznieva, akoby hovoril skôr o pohanoch, ktorí Ho prijali *namiesto* Židov, ktorí pre zmenu Ježiša odmietli! Minulý čas je namieste – Ján predsa píše učeníkom, ktorí Krista *už prijali!*
- **Dal moc** – samozrejme, že Ježiš hovorí v minulom čase, pretože túto moc udelil už dávno predtým, než Ján tento text písal – pri zoslaní Ducha Svätého (hovorí o tom obširne Pavol práve v onej 8. kapitole listu Rimanom) a odvtedy už je udelená, je tu.

„⁵¹ Hľa, poviem vám tajomstvo: **Nie všetci umrieme, ale VŠETCI sa premeníme:** ⁵² razom, v jednom okamihu na zvuk poslednej poľnice. Lebo keď zaznie, mŕtvi budú vzkriesení neporušiteľní a my sa premeníme. ⁵³ Ved' toto porušiteľné si musí obliecť neporušiteľnosť a smrteľné si musí obliecť nesmrteľnosť. ⁵⁴ A keď si toto porušiteľné oblečie neporušiteľnosť a toto smrteľné si oblečie nesmrteľnosť, vtedy sa splní, čo je napísané: „*Smrť pohltilo víťazstvo.*“

(1 Kor 15,51–54)

„¹³ Nechceme, bratia, aby ste nevedeli, ako je to so zosnulými, aby ste sa nezarmucovali ako ostatní, čo nemajú nádej. ¹⁴ Lebo ak veríme, že Ježiš zomrel a vstal z mŕtvych, tak Boh aj tých, čo zosnuli, skrze Ježiša privedie s ním. ¹⁵ Toto vám hovoríme podľa Pánovho slova: My, čo žijeme a zostaneme až do Pánovho príchodu, nepredídeme tých, čo zosnuli. ¹⁶ Lebo na povel, na hlas archanjela a zvuk Božej poľnice sám Pán zostúpi z neba a tí, čo umreli v Kristovi, vstanú prví. ¹⁷ **Potom my, čo žijeme a zostaneme, budeme spolu s nimi v oblakoch uchvátení do vzduchu v ústrety Pánovi, a tak budeme navždy s Pánom.** ¹⁸ Preto sa potešujte navzájom týmito slovami!“

(1 Sol 4,13–18)

Zapamätajte si ale toto:

- TÉZA Svedkov o *dvojakej nádeji* je natoľko fantastická a „bláznivá“, že za celých 2000 rokov kresťanstva okrem nich (aj to až v roku 1932) nikomu ani len na um nezišla – tým menej apoštolom.
- Apoštoli preto ani v najmenšom necítili potrebu vo svojich listoch reagovať na niečo podobné. Vo svojich listoch riešili *konkrétne problémy a otázky* cirkví a tento medzi ne rozhodne nepatril.
- Preto nečakajte, že k tejto problematike nájdete v Biblii nejakú úplne jasnú definíciu. To, nakoniec, Svedkovia aj využívajú... Vždy Vám budú tvrdiť, že „to sa samozrejme vzťahuje len na tých „pomazaných“ kresťanov a nie na všetkých“ a podobne. Taxatívna definícia v Písme zrejme naozaj nejestvuje, hoci ako *celok* Ježiš i apoštoli jasne hovoria len o jednej – jedinej nádeji, predstava dvoch rôznych osudov je naozaj veľmi umelo

vykonštruovaná... Ale vysvetlite to Svedkovi...!

- Takže sa diskusiou na túto tému ani veľmi nezdržiavajte... Jestvujú dôležitejšie témy, ktorým sa treba venovať... ☺

- Ale keď už na to príde, tak pamätajte na jedno:

- **Ich argumenty sú maximálne vykonštruované a stoja na veľmi chabých základoch.** S trochou zdravého rozumu, držania sa faktov, ktoré v Biblii sú a s odolnosťou voči „ukecaniu“ by sme nemali mať ani najmenší problém. Držte sa faktov a stále opakujte. „Kde *presne* sa to *tu* hovorí...?“ A pozor na rôzne „symbolické“ a „obrazné“ chápania textov Písma a podobne...
- **Určite spomenú „Nové Nebo a nová Zem“** (2 Pt 3,13), prípadne „tichí zdedia zem“ (Mt 5,5) a podobne. V tom prípade nalistujte Rim 8,19–21: „¹⁹ *Ved' stvorenie túžobne očakáva, že sa zjavia Boží synovia.* ²⁰ *Lebo stvorenie bolo podrobené márnosti - nie z vlastnej vôle, ale z vôle toho, ktorý ho podrobil a dal mu nádej,* ²¹ *že aj samo stvorenie bude vyslobodené z otroctva skazy, aby malo účasť na slobode a sláve Božích detí.*“ a vysvetlite im, že aj stvorenie – a teda aj Zem, jej tvory a pod. – je podľa Božieho Slova povolané mať účasť na sláve detí Boha! Bude nielen *objektom* nejakej vlády „z Neba“, ale bude účasť na sláve Božích synov! Na Nebeskej sláve!!! A potom nalistujte 1 Kor 15,42–44: „⁴² *Tak je to aj so zmŕtvychvstaním: seje sa porušiteľné, vstáva neporušiteľné;* ⁴³ *seje sa potupené, vstáva slávne; seje sa slabé, vstáva mocné* ⁴⁴ *seje sa telo živočíšne, vstáva telo duchovné.*“ a vysvetlite, že na základe toho oná „nová zem“, ktorú podľa Ježiša Krista zdedia „tichí“, bude musieť byť – účasť na sláve vzkriesenia – taktiež duchovná a neporušiteľná, ako Boh, ktorý je Duch! A teda ako taká už bude samozrejme súčasťou nebeskej ríše Boha.
- **Asi spomenú aj to, že „pomazaní“ majú prísľub „kralovať s Kristom“** (napr. 2 Tim 2,12) – a to znamená, že musí byť niekto, *komu* budú vládnuť. Ako by mohli kralovať, komu by vládli, keby *všetci* boli kráľmi? Odpoveď znie: prečo nie? Kráľ nie je kráľom preto, že nad niekým *vládne*, ale preto, že sa narodil v *kráľovskom rode*! Ak kráľ a zosadia, alebo sa vzdá vlády, stále je to *kráľ*! A ak niekto nastúpi na jeho miesto, stáva sa vládcom, uzurpátorom – ale nie kráľom. Leda, že je niekým, kto na to má moc, korunovaný... Ježiš je kráľ, pretože pochádza z rodu Kráľa kráľov – Boha. Ale keďže nás Boh prijíma za adoptovaných synov a dcéry, potom aj my sme (adoptívne) z kráľovského rodu – a teda sme kráľmi tak, ako je kráľom Kristus. Je to vec *pôvodu*, nie vec *vykonávanie* niečoho! Nakoniec – aj Satan je Bibliou prehlásený za vládcu tohto sveta, ale nie za jeho *kráľa*! Stačí ako príklad?
- **Pravdepodobne spomenú aj Ježišov výrok: „¹⁶ Mám aj iné ovce, ktoré nie sú z tohoto ovčince.** Aj tie musím priviesť a budú počuť môj hlas...“ (Jn 10,16) s poukázaním na to, že okrem apoštolov a učeníkov teda jestvuje ešte nejaká „druhá trieda“, odlišná od nich, nejaké „iné ovce“. Spokojne ich nechajte verš dočítať, pretože Ježiš túto vetu končí slovami: „...**a bude jedno**

stádo a jeden pastier.“ (Jn 10,16). Jedno stádo! Nie *dve* stáda, jedno v Nebi a jedno na Zemi.

- **Najprv si dôkladne vyjasnite, KDE sa podľa Zjavenia nachádza „Veľký zástup“ a kde „144 000“ označených nasledovníkov Ježiša Krista!** Nenechajte sa obkecať, držte sa jasných faktov v Biblii! O „144 000“ sa *nikde inde* v Biblii nehovorí – takže v tomto smere sú všetky ostatné citáty a výroky irelevantné. Celá výpoveď spočíva len a jedine na Zjv 7,1–17 a 19,1–10! **A tie hovoria jasne.** Takže trvajte na tom, čo vraví Biblia!
- **Svoju argumentáciu potom postavte sa prepojenosti ZMLUVY a ODPUSTENIA s členstvom v BOŽOM ĽUDE (Hebr 8,6–13; 10,11–18):**
 - Vysvetlite im, že **Ježiš uzatvoril iba JEDNU ZMLUVU** (tomu oni veria)...¹⁶
 - a že **mimo tejto Zmluvy (ako svedčí Biblia) niet odpustenia hriechov** (Hebr 10,16n; 8,12;)¹⁷ ani členstvo v Božom ľude (Hebr 8,10)¹⁸ **Dôkladne trvajte na biblickom výroku o tom, že odpustenie hriechov je viazané na Zmluvu s Bohom.**
 - **Bez odpustenia hriechov ale niet ŽIADNEJ nádeje** (Jn 8,21 **napríklad**)¹⁹, ani pozemskej, ani nebeskej, ani jahodovej, ani makovej,...☺.
 - **Naopak, ZMLUVA v Ježišovej Krvi (Lk 22,20)²⁰ samotná smeruje ku vstupu do Neba**, pretože o tom je (tomu zase veria aj oni) (Hebr 10,19–23)²¹.

Takže: alebo s odpustenými hriechmi v Nebi; alebo s neodpustenými hriechmi v Pekle. Inú možnosť nám Biblia v liste Hebrejom nedáva!!!

¹⁶ Pokojne ich napríklad nechajte prečítať tento výrok v zápornom tvare: „Toto je zmluva, ktorú s nimi neuzavriem po tých dňoch, hovorí Pán: „svoje zákony nevloží do ich srdca a nevpíšem im ich do mysle; ¹⁷ a na ich hriechy a nepravosti nikdy nezabudnem.“¹⁸ A kde nie sú ony odpustené, tam musí pokračovať obeta za hriech.“ (porov. Hebr 10,16–18). Ako to znie?

¹⁷ „Toto je zmluva, ktorú s nimi uzavriem po tých dňoch, hovorí Pán: svoje zákony vložím do ich srdca a vpíšem im ich do mysle; ¹⁷ a na ich hriechy a nepravosti si už viac nespomeniem.“; „Lebo toto je zmluva ... na ich hriechy si už nespomeniem.“

¹⁸ „¹⁰ Lebo toto je zmluva, ktorú uzavriem s domom Izraela po tých dňoch, hovorí Pán: Svoje zákony vložím do ich mysle a vpíšem im ich do srdca; a budem ich Bohom a oni budú mojim ľuďom.“

¹⁹ „²¹ I znova im povedal: „Odchádzam a budete ma hľadať, ale zomriete vo svojom hriechu. Kam ja idem, tam vy prísť nemôžete.““

²⁰ „²⁰ Podobne po večeri vzal kalich a hovoril: „Tento kalich je nová zmluva v mojej krvi, ktorá sa vylieva za vás.““

²¹ „¹⁹ A keď máme, bratia, smelú dôveru, že vojdeme do Svätyne skrze Ježišovu krv, ²⁰ tou novou a živou cestou, ktorú nám otvoril cez oponu, to jest cez svoje telo, ²¹ a keď máme veľkňaza nad Božím domom, ²² pristupujme s úprimným srdcom v plnosti viery, so srdcom očisteným od zlého svedomia a s telom obmytým čistou vodou. ²³ Neochvejne sa držíme nádeje, ktorú vyznávame, lebo verný je ten, ktorý dal prisľúbenie.““